

Grško ljudstvo prosi Združene dr. pomoči.

PROTESTI PROTI ZAVEZNIKOM. — PRED AMERIŠKIM POSLANIŠTVOM V ATENAH SE JE ZBRALO VČERAJ VEČ TISOČ OSEB. — AMERIŠKI POSLANIK JE OBLJUBIL, DA BO IZROČIL PROŠNJO DRŽAVNEMU DEPARTAMENTU. — ANGLEŠKI POSLANIK JE KONFERIRAL S KRALJEM. — DELOVANJE PROIZVORIČNE VLADE. — REKRUTACIJA GRKOV V AMERIKI.

Atene, Grško, 18. oktobra. — Včeraj se je zbralo pred ameriškim poslaništvom v Atenah več tisoč Grkov, ki so prosili ameriškega poslanika, da naj izposluje pri Združenih državah Grkom pomoč.

Posebna deputacija je izročila prošnjo, nakar je poslanik Garret Droppers odvrnil, da bo poslal prošnjo ameriškemu državnemu departamentu.

Prošnja oziroma resolucija, ki je bila izročena poslaniku, se glasi:

— V imenu množice, ki se je zbrala prostovoljno pred poslaništvom, prihajamo k vam, kot zastopniku velikega, prostega in liberalnega ameriškega naroda, ter vam izročamo protest grškega ljudstva.

Grški državljani vstajajo na stališču, da mora ostati Grška nevtralna, ker vedo, da bi z vojno popolnoma ničesar ne dosegla, ampak bi postala žrtev velikih bojujočih se nasprotnikov. Naši nasprotniki gospodarijo čisto po svoji volji na naših tleh. Zdaj so celo poslali nekaj čet, ki so zasedle naše glavno mesto.

Mi prav dobro vemo, da se je ameriški narod vedno boril za svobodo in proti suženstvu ter apeliramo nanj, naj s svojim uplivom prepreči podjarmljenje grškega naroda. Mi smo prepričani, da bo ameriški narod upošteval našo prošnjo in naš protest. Živel ameriški narod!

Atene, Grško, 18. oktobra. — Francoska mornariška patrolja je aretirala večeraj v Atenah sedem mladih možkih, ki so kričali: Proč z zavezniki! — Ko so prebivalci to opazili, so hoteli navaliti na mornarje. Če bi ne bilo takoj na licu mesta grških čet, bi prišlo do vročih spopadov.

Atene, Grško, 18. oktobra. — Število oseb, ki so se zbrale včeraj pred palačo ameriškega poslanika, je znašalo nad 5.000. Na čelu spreveda so nosili ameriške in grške zastave.

Izpred palače se je podal sprevod pred pisarno Časnikarske Zveze. Tam so se demonstracije obnovile.

Skoraj vse grško časopisje, ki je zvesto vladi, je priobčilo oklice na ameriškega poslanika in na ameriški narod.

Atene, Grško, 18. oktobra. — Grška vlada je izdala danes sledeče poročilo:

— Poveljnik zavezniških čet je naznanil, da so zavezniki samo zato poslali v Atene nekaj svojih vojakov, da bi skrbeli za red. Po njihovem mnenju ni grška policija zadostovala.

Pariz, Francija, 18. oktobra. — Vse, kar je storil podadmiral du Fournet, se je zgodilo na povelje angleške in francoske vlade. Zavezniki si hočejo na vsak način zagotoviti zvezo med Solunom in macedonsko fronto.

Atene, Grško, 18. oktobra. — Danes je odkorakalo iz mestnega gledališča v Zappaoin razstavno palačo tristo francoskih mornariških vojakov. Korakali so z nasajenimi bajonetmi in z godbo na čelu. Spremljali so jih v dveh avtomobilih francoski in angleški detektivi.

London, Anglija, 18. oktobra. — Grška provizorična vlada se je začela pogajati z Združenimi državami, da bi ji dale dovoljenje rekrutirati v Ameriki grške prostovoljce. Rekrutacija se bo baže takoj začela, kakor hitro bo dobila provizorična vlada potrebno dovoljenje.

Atene, Grško, 18. oktobra. — Francoski podadmiral du Fournet, vrhovni poveljnik zavezniških mornariških čet v grškem vodstvu, je obvestil danes grškega ministrskega predsednika, da bo jutri prišel k njemu.

Posledica te konference bo najbrže ta, da bodo francoske mornariške čete odšle iz mesta s tem pogojem seveda, če bodo Grki sami vzdrževali mir.

London, Anglija, 18. oktobra. — Tukajšnja Reuterjeva agencija je dobila iz Aten sledeče poročilo:

— Angleški poslanik v Atenah se je danes dolgo časa posvetoval z grškim kraljem Konstantinom. Kralj je zatrjeval, da nimajo Grki nikakih zahrbtnih namenov. Odločno je izjavil, da grški vojaki niso nikdar niti mislili napasti čet zavezniškega poveljnika gen. Sarraila.

Najboljši dokaz za to je, da so Grki odpoklicali svoje čete iz Larisse.

London, Anglija, 18. oktobra. — Neka tukajšnja brzojavna agencija je dobila iz zanesljivega vira poročilo, da je grška vlada protestirala pri vseh nevtralnih državah proti postopanju zaveznikov.

Veliko vprašanje je, če bodo imeli protesti kak uspeh.

Kruh se je v Clevelandu zopet podražil.

Cleveland, Ohio, 18. oktobra. — Zdaj stane navaden družinski kruh 8 centov.

Rumunska in mac. fronta.

Rumunske čete so zopet stopile v ofenzivo. — Boji v Macedoniji. — Artilerijaska bitka ob Černi.

Bukarešt, Rumunsko, 18. oktobra. — Včeraj je bilo že pozno zvečer izdano poročilo, da so stopile rumunske čete južno od Braševa v ofenzivo ter poglale na več mestih Avstrijce in Nemce v beg. Vroči boji se še vedno nadaljujejo.

Ob celi karpatski fronti pomagajo Rumunom ruske čete. Sovražnik si na vse načine prizadeva prodreti to izvanredno močno stržo, toda vsi njegovi poskusi so čisto brez uspeha.

Petrograd, Rusija, 18. oktobra. Z dobrušne fronte poročajo, da se ni zadnje dni ničesar posebnega pripetilo. V akciji so bili le nekateri ruski in rumunski zrakoplovi, ki so povzročili sovražniku precejšnjo škodo.

London, Anglija, 18. oktobra. Angleško vojno ministrstvo je izdalo danes sledeče poročilo o bojih na macedonski fronti:

Po vročem artilerijemskem obstreljevanju je vprizoril sovražnik par lokalnih napadov, s katerimi pa ni ničesar dosegel.

Ob doiranski fronti so se posebnost odlikovale naše prednje straže.

Solun, Grško, 18. oktobra. — Neko uradno srbsko poročilo o operacijah na macedonski fronti se glasi:

Pred par dnevi so napadle naše čete bolgarske oddelke pri Dobropolju in pri Sokolu. Vnela se je strahovito vroča bitka, ki se ja pan končala s popolno zmago našega orožja.

Na estali fronti je položaj neizpremenjen.

Berlin, Nemčija, 18. oktobra. — Vrhovno poveljstvo nemške armade naznanja:

Boji, ki so se vneli ob železniški progi Bitolj-Florina še ne bodo tako kmalo končani.

Te dni smo vprizorili na Nidje planino vroč napad, ki se nam je prav dobro obnesel.

Bolgarje preprodili s severnega brega reke Černe neko srbsko prednjo stražo.

Pozor pošiljatelji denarja!

Vlad negotovnega dostavljanja pošte, ki je namenjena iz Amerike v Avstrijo in Nemčijo ter narobe sprejemamo denarne pošiljke do preklica le pod pogojem, DA SE VLADE VOJNE IZPLAČAJU MOGOČE ZAMUDU. DENAR NE BO V NOBENEM SLUČAJU IZGUBLJEN, ampak nastati za morejeto le zamuda. Mi jamčimo za vsako denarno pošiljavo toliko časa, da se izplača na določeni nalog. Istotako nam jamčijo naše ljube ameriške banke, s katerimi smo sedaj v svoji radi vojne in radi popolne sigurnosti pri pošiljanju denarja.

Ocene:

K	\$	K	\$
5....	.85	120....	16.20
10....	1.50	130....	17.55
15....	2.20	140....	18.90
20....	2.85	150....	20.25
25....	3.50	160....	21.60
30....	4.20	170....	22.95
35....	4.90	180....	24.30
40....	5.55	190....	25.65
45....	6.25	200....	27.00
50....	6.90	250....	33.75
55....	7.60	300....	40.50
60....	8.25	350....	47.25
65....	8.95	400....	54.00
70....	9.60	450....	60.75
75....	10.30	500....	67.50
80....	10.95	600....	81.00
85....	11.65	700....	94.50
90....	12.30	800....	108.00
95....	13.00	900....	121.50
100....	13.85	1000....	135.00

Ker se zdaj cene denarja skoraj vsak dan menjajo, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. — Včasih se bo zgodilo, da dobi nalognik kaj več, včasih pa tudi kaj manj. Isti doopa na napad povelj par dni kasneje in med tem, ko dobi nalognik kaj v roko, se pri nas cene denarja že večkrat spreminjajo.

TYRRELL FRANK SAKSER, 22 Cortlandt St., New York, N. Y.

Iz delavskega sveta.

Standard Oil v Bayonne se noče podvreči posredovanju. — Delavci se bodo sestali s državnimi posredovalci.

Standard Oil Co. v Bayonne je včeraj poročila stavkarskemu odboru, da se ne bo podvrgla razsodišču glede delavskih zahtev.

Medtem sta se pa John A. Moffit in John Smyth cel dan trudila, da bi dosegla pri kompaniji kakor tudi pri delavcih, da bi bilo mogoče stavko končati potom posredovanja oziroma razsodišča.

Posredovalci so optimistični, pravijo, da se jim bo najbrže posrečilo doseči kar hočejo, seveda s tem še ni rečeno, da bodo delavci dobili kar zahtevali.

Stavkarji so popolnoma na strani svojega odbora in so izjavili, da so pripravljeni vstrajati ido konca.

Danes se bo stavkarski odbor sestel z državnimi posredovalci.

Kajzer je proti vojevanju s pomorskim čolni.

Ženeva, Švica, 18. oktobra. — Poročila prihajajo, da je kajzer Viljem velik nasprotnik agitatorjev za obnovljenje vojevanja s submarini, ne da bi se prej parnike posvarilo kot potopilo.

POZOR SLOVENSKI IZDELAVCI ŽENSKIH IN OTROČJIH SLAMNIKOV V NEW YORKU!

Iz urada slammnikarske Unije smo dobili sledeče poročilo s prošnjo, da ga priobčimo:

— V nedeljo popoldne, 22. oktobra, ob dveh, se bo vršila na 64. E. 4. St., New York, seja vseh newyorških slammnikarjev.

To je prva sezona, da so slammnikarji dobro organizirani in da so z močjo organizacije v stanju prisiliti delodajale, da jim plačajo primerne plače, ki so povprečno \$5 za srednje dobrega operatorja in \$4 povprečno za vsakega srednje izurjenega blokarja, in sicer to od početka pa do konca sezone.

Ali hočete, da bo unija kontrolirala vsako delavnico?

Ali hočete, da se bodo delavske razmere izboljševale?

Pridite vsi, unijski in neunijski, možni in ženski delavci, in sicer kolikor mogoče zgodaj, da se bo vam vse potrebno pojasnilo in razložilo načrte, potom katerih bo mogoče to doseči.

Sezona se je pravzaprav že pričela. Ali ste "pripravljeni", da boste zahtevali in dobili od gospodarja dostojno plačo? Pridite k seji, da se bo mogoče pripraviti. Točno ob dveh v nedeljo popoldne!

Skupni odbor: Unije izdelovalcev slammnikov, krajev. post. 24 in 42.

Kdaj bo konec?

Ves svet napeto pričakuje konca najstrašnejše vojne, kar jih pomni svetovna zgodovina.

Vsak človek premišluje, kdaj bo konec tega strašnega klanja, kdaj se bo ljudstvo toliko izpametovalo, da bo samo izrazilo svoje misli in želje ter se ne bo več pustilo dikirati od svojih kraljev, cesarjev, diplomatov in državnikov. Ni dovolj, da bere človek samo dnevne novice, pač pa mora dobiti tudi nekaj pojem o notranjih zapletih v raznih državah, o raznih političnih spletkah, o vzrokih sedanjega klanja, ki so le površno omenjeni v časopisju. O vsem tem razpravlja na dalgo in široko naš "SLOVENSKE-AMERIŠKI KOLEDAR", ki se že prav pridno tiska in bo v najkrajšem času izšel. Ker letos ni mogoče dobiti iz starega kraja nobenega koledarja in nobene pratike, je u-mevno, da bodo posegli po njem vsi ameriški Slovenci.

Ker smo ga tiskali le omejeno število, ga naročite takoj. — Cena je isto kot lansko leto.

"SLOVENIC PUBLISHING CO.", 22 Cortlandt St., New York, N. Y.

Potres in vihar.

Na Jugu je razsajal hud vihar. — Več ladij potopljenih. — V treh južnih mestih so bili potresni sunki.

Atlanta, Ga., 18. oktobra. — Preko južnih držav je danes divjal hud vihar 114 milj na uro. V Pensacoli, Fla., je vihar odnesel več streh in v luki je bilo potopljenih več parnikov. Eno življenje je bilo izgubljeno.

V Mobile, kjer je vihar divjal 110 milj na uro, sta bili uničeni dve hiši in neka zamorka je bila ubiti od električne žice, katero je veter odtrgal, da je visela navzdol. Več manjših čolnov in ladij je bilo potopljenih, nek večji parnik je pa nasedel.

Natančnih poročil iz drugih krajev še ni, toda domneva se da so bile v drugih krajih še večje izrube življenja, kakor tu, da je bilo več materialne škode.

Atlanta, Ga., 18. oktobra. — Par minut po četrti uri danes popoldne je bilo čuti tukaj par zelo močnih potresnih sunkov, ki so povzročili veliko škodo. V stanovanjih se je razbilo veliko predmetov in tudi nekatere hiše so zelo poškodovane.

Prihajajoča poročila pričajo, da so čutili potres po celem Jugovzhodu.

Anniston, Ala., 18. oktobra. — V tukajšnji sodnji se je danes vršila obravnava proti nekemu morilecu, katero so morali pa prekiniti, ko se je parkrat mesto zelo zatreslo. Sodnik, porota in vsi drugi, razven zločince in stražnike, so zapustili sodniško dvorano.

Birmingham, Ala., 18. oktobra. — Birmingham okraj je danes čutil hud potresne sunke. Več dimnikov je priletelo na cesto. V stanovanjih je bilo veliko škodo. Po potresu so vsi ljudje drli na cesto.

Louisville, Ky., 18. oktobra. — Tukaj in v okolici je bilo čutili lahek potresni sunki.

Policija naznanja, da je na višjih poslopih nekaj škodo.

ROJAKI, POZOR!

One, ki imajo kake fotografije ali razglednice Gorice oziroma goriske okolice, prosimo, da jih nam dajo na razpolago. Po preteku par dni bomo slike čisto nepoškodovane vrnili.

Pripomniti moramo, da slike oziroma razglednice ne smejo biti barvane.

Uredništvo "G. N."

DENAR SE LAHKO ODPOŠLJE V STARO DOMOVINO TUDI PO BREŽIČNEM BRZOJAVU.

Cena kronam je ista kot pri navadnih pošiljavah; le za naslov se računa 65 centov za vsako besedo. Najboljše je, da se nam pošlje \$4 za vsak naslov; ako bo kaj preveč, ali kaj premalo, bomo poslali nazaj ali pa sporočili, da se nam še topoljuje.

Zdaj je mogoče poslati 10 okroglo svoto, kot naprimer: K 100, 200, 300 itd. do K 10.000.

Brezplačne pošiljke gredo vse v Nemčijo, od tam se pa pošiljejo denarne nakaznice po pošti na sadnje mesto.

Natančno smo poizvedeli, da take pošiljke dosepejo primeroma hitro za sedanje razmere. — Zgoditi se pa kaj lahko, da pošiljate traja tudi daleč časa in to, ako se napravijo napake pri brezplačnem brzojavu; denarja se ne more izgubiti, pač pa je mogoče saksnitev, ako se urine kaj kaka napaka.

Kdor želi poslati na ta način denar v staro domovino, mora natančno napisati naslov in dati: pošljo naj se po brezplačnem brzojavu.

Denar za brezplačne brzojavke pošiljate po poštnem Money Orderu ali pa gotov denar v priporočenem pisnu, ne pa potom privatnih čekov.

FRANK SAKSER, 22 Cortlandt St., New York, N. Y.

Francoski in angl. uspehi na Zahodu so precejšnji.

FRANCOZI IMAJO ZDAJ CELO VAS SAILLY-SAILLIS TER SO OSVOJILI TUDI NEKAJ BLIŽNJIH GRICEV. — GEN. FAYOLLI-JEVE ČETE SO OSVOJILE NEMŠKO PRVO ČRTO ZAHODNO OD PERONNE. — ANGLEŠKI USPEHI SO MAJHNI. — NAPREDOVALI SO NEKOLIKO PROTI BAPAUME. — BERLIN PRAVI, DA ZAVEZNIKI SKRIVAJO RESNICO. — PORTUGALCI.

London, Anglija, 18. oktobra. — Za Sailly-Saillisel so se vršili nadvse hudi boji, toda končno so Francozi prepodili Nemce iz vasi ter nato zavzeli še več višin, ki so nad, oziroma okoli vasi.

Tako poroča danes francoski vojni urad v svojem poročilu.

Na južnem delu reke Somme so Francozi napadali na fronti, ki se razteza od Blaches pa do la Maissonete. Pri tem podjetju so bili Francozi zelo uspešni.

Za Sailly so se vršili boji celih sedem dni. Vas se nahaja le sedem milj od Peronne. Francozi so zavzeli del vasi pred dvema dnevi, potem so se pa do danes vršili strašni boji za vsako hišo. Izgube so bile na vseh straneh velikanske.

Časnikarji, ki poročajo o teh bojih, pravijo, da se ne dajo te grozote popisati. Največ so se klali z bajonetmi in streljali z navadnimi puškami.

Zdajpazdaj je priletel vojak iz hiše, zaklal svojega sovražnika in zopet stekel nazaj, ako ga ni prej zadela krogla sovražnikovega tovariša.

Mrtvi vojaki — Nemci in Francozi — so ležali po ulicah vasi Sailly kar na kupih; velikokrat so bili ti kupi tako visoki, da so jih vojaki lahko za barikade uporabili.

V vasi je ostalo tudi nekaj civilnih oseb, katere so se skrivale in trepetale po kletih.

Ta vas je zdaj za Francoze velike važnosti, zlasti pa še višine okoli nje, katerih gospodarji so zdaj. Francozi zdaj lahko pošiljajo ogenj na vas La Transloy. Popolnoma gotovo je, da bo vas v kratkem padla.

Francozi so na južnem delu Somme vjeli 250 nemških vojakov, med katerimi je bilo tudi pet častnikov. Zaplenjenih je bilo istotako par strojnih pušk.

Angleška in francoska poročila se glase, da so imeli Nemci velikanske izgube.

Angleži so v svojem navalu proti Bapaume, kateri se jim sicer ni čisto posrečil, vendar imeli precej uspehov, vjeli so 150 nemških vojakov; tudi v teh bojih so imeli Nemci velike izgube.

Razume se, da tudi zavezniške niso bile majhne.

Berlin, Nemčija, 18. oktobra. — Nemško uradno poročilo danes naznanja, da so Angleži napadali med Le Sarsom in Guedencourtom. Nemški uničujoči ogenj je tako učinkoval na Angleže, da so po daljšem boju prenehali z napadanjem, ne da bi bili kaj dosegli.

Francozi so si priborili nekaj postojank pred Saillyjem; boji se na tej točki fronte nadaljujejo.

Berlin, Nemčija, 18. oktobra. (Potom brezzičnega brzojava v Sayville.) — Doznalo se je, da imajo zavezniški poseben sistem za poročanje o vojni dogodkih. Vse zavezniške poraze modro zamočijo. Ako se njihovi napadi ponesrečijo, poročajo: "Nič posneta se ni dogodilo".

Avstrogrška admiraliteta je sprevidela, da so se pričeli Italijani in Rusi posluževati istega sistema. (Razume se, da mislijo Nemci s tem poročilom povedati, da so oni in Avstrije popolnoma drugačni, da takoj pripoznajo, kadar so poraženi. Op. ur.)

Berlin, Nemčija, 18. oktobra. — Iz Madrida je došlo poročilo, da ne bodo Portugalci poslali v Francijo nobenih čet, in sicer tako dolgo ne, dokler ne bo gotovo, da bo v deželi mir.

Portugalski narod je proti vojni in zadnji čas je bilo na stotine oseb aretiranih. Zaprtih je tudi veliko vojakov, več je bilo že usmrčenih.

"LUSITANIA" ZADEVA ŠE NI REŠENA.

Washington, D. C., 18. oktobra. — "Lusitania" zadeva med Nemčijo in Združenimi državami še ni rešena.

Državni departament je danes odločno zanikal, da bi bila tista poročila, ki so bila včeraj izdana, resnična.

Poslujoči državni tajnik Polk je včeraj izjavil:

— Združene države niso zadovoljne z noto in se je tudi ne bo dalo v javnost. O podrobnostih državni departament ne razpravlja.

Nekateri listi so pisali, da je za zadrževanjem te note politika, tikajoča se sedajne Wilsonove kampanje. Ko je Mr. Polka nek časnikar vprašal, kaj je na stvari, je rekel, da j vse skupaj izmišljeno in da državni tajnik Lansing ne dovoli, da bi se takih stvari posluževalo za domačo politiko.

Strica Sama je sadela draginja.

Washington, D. C., 18. oktobra. Zdravstveni državni departament je danes naznanil, da ne bo v bodoče več izdajal raznih pamfletov, listov in brošur, tikajočih se zdravstvenih razmer v Združenih državah, kakor tudi izboljšanja teh razmer, ker je predrag papir. Pamflete se bo izdajalo le, ako bo neobhodno potrebno.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in	Za pol leta za mesto New York...	2.00
Canada	Za Evropo za vse leto	4.50
Za pol leta	Za Evropo za pol leta	2.50
Za celo leto za mesto New York...	Za Evropo za četrt leta	1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenrednih nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagoviti pošiljati po — Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalnice
naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljatkam narediti ta naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St.

New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

"Ultimatum."

Newyorški italijanski list "Il Progresso Italo-Americano" je objavil dne 18. t. m. iz Milana datirano brzojavko, ki ima sledečo vsebino:

— Poročevalec "Daily Telegraph" poroča s fronte, da je poslal avstrijski vrhovni poveljnik na naši fronti Borojevič, z oziroma na našo strašno ofenzivo, ki je veljala sovražnika v tekur štirih dni na mrtvih, ranjenih in jetnikih, nekako štirideset tisoč mož, na Dunaj brzojavko, ki je bila nekak ultimatum in v kateri se je glasilo na lakoničen in izrazit način:

Pošljite mi takoj primerna ojačenja, ljudi in materiala, če ne, bom prisiljen umakniti obrambno črto do Trsta ter prepustiti sovražniku obenem s tem mestom celi Kras.

Tako se glasi ta brzojavka, o katere pristnosti bi se dalo zelo in zedo dvomiti.

Seveda, v interesu Italije in interesu Italije in Italijanov, izvaja list naprej, da ni ostala brzojavka generala Borojeviča glas vpijočega v puščavi, temveč avstrijski generalni štab je takoj poslal na italijansko fronto par divizij infanterije in nekaj artilerije.

To bi ne bilo še tako nevrjetno, naravnost smešno je pa, kar pravi italijanski list v nadaljem, namreč, da je zadnja ofenziva Italijanov vstavila ofenzivo avstro-ogrskih čet proti Rumunski.

Italija je zopet prepričana, da je izvršila važno uslugo zaveznikom ter izvršila del programa, ki ji je bil določen.

Kljub vsemu pa ne more ta italijanski list popolnoma prikriti resnice ter pravi v nadaljem, da so Italijani baš zaradi teh ojačenj naleteli na močnejši odpor, kar pomeni v jeziku navadnih ljudi, da niso dosegli ničesar, ampak so ostali na onih točkah, na katerih so se nahajali že izza izbruha vojne.

Glede vojnih uspehov Italije ne bomo dosti govorili, kajti kaj takega bi se v resnici ne izplačalo.

Nadalje tudi nečemo razpravljati o naravnost otročjih pretiravanjih italijanskih zmag, katera dannadan obelodanjajo italijanski in zaveznikom prijazni listi.

Govorili bomo o neki drugi stvari, ki se nam razkriva ravno na podlagi te resnične ali pa tudi neresnične brzojavke iz Milana.

Kdor zasleduje vojne dogodke zadnjih tednov, temu je jasno, da se je obrnila vsa napadalna sila Nemčije in Avstrije proti istočni fronti, to je proti južni — Ruski in Rumunski.

Kot že večkrat so sta tudi v tem slučaju centralna zaveznika na premeten način izvedla eno najbolj važnih strateških potez, namreč potezo hitrega premeščenja bojne sile z en fronte na drugo.

Posledica ni izostala, in Rumunska se nahaja skoraj na robu popolnega propada.

Kaj se bo zgodilo na italijanski fronti, zato se Avstrija in Nemčija nista dosti brigali.

Da je Italija dosti močna, bi lahko v tem času prodrla naprej ter zasedla Trst in velik del slovenskega ozemlja. Našim krajem bi prinesla opustošenje in vse grozote vojne.

Oficijelno Avstrijo in Nemčijo bi to kaj malo brigalo. In isto taktiko, ki jo zasledujeta proti Rumunski, bi v tem slučaju uporabili proti Italiji.

Tako bi se krvav boj vršil na slovenskih tleh, ne v škodo Avstrije in Nemčije, temveč v škodo naroda, na koga je tleh bi se vršil.

S temi besedami hočemo povedati, da so za ti državi vojni cilji prvi in da se prav nič ne brigata, koliko so prizadeti pri tem lastni narodi.

K sreči pa ni italijanska armada na soški fronti dosti močna, da bi izvedla uspešno ofenzivo ter za trajno prodrla globlje v slovenske zemlje.

Zadnja italijanska ofenziva se je izjalovila ne vsled nekaterih divizij, katere so prišle tam nahajajoči se avstrijski armadi na pomoč, temveč vsled nezmožnosti italijanskih vrhovnih poveljnikov.

Zasluga, da niso Italijani pregazili slovenske zemlje, ne tiči torej pri avstrijskem armadnem vodstvu, temveč pri — Italijanih.

Oni so krivi, da je Avstrija uspešna v borbi proti njim in je torej to tudi njihova indirektna zasluga.

Zazdaj je seveda še težko povedati, kako se bodo stvari v bodoče razvile.

Nekaj je pa jasno in sicer:

— Z vsakim dnem je vrjetnost manjša, da bodo prišli Italijani na slovensko zemljo, to pa zato, ker se z vsakim dnem hitreje bližamo koncu tega naravnost blaznega in brezcilnega klanja.

Wilsonov neuspeh.

Iz Shadow Lawn-a, sedajnega bivališča predsednika Wilsona, se poroča, da je predsednik Wilson izdal naznanilo, da ni mogel pri evropskih vladarjih s svojimi pisnimi nečesar doseči, kar bi bilo v olajšanje bede, v kateri mora živeti poljski narod.

Njegovo naznanilo se glasi: "Zdaj sem dobil odgovore od kralja Anglije, predsednika Francije, cesarja Nemčije, cesarja Avstrije in carja Rusije na moja pisma od 20. julija 1916, v katerih sem se obrnil nanje, da bi delovali na to, da bi bilo mogoče kaj storiti za Poljsko."

"Doznan sem — in obžalujem — da so se vedno važna nasprotja in difference med zavezniki in centralnimi državami. Potrpt sem, da se mi še dozda ni posrečilo pripraviti sil do tega, da bi se tozadevno že enkrat sporazumele."

Kaj so te difference, se znan. Nemčija je pobrala iz Poljske velik del hrane, ki se jo je pridalo na poljski zemlji. Poljakom jo je vzela, da ni treba tako nemškemu narodu stradati.

Nikdo ne bi mogel temu ugovarjati, ako bi ne morali Poljaki vsled tega stradati.

Ko se je predsednik Wilson obrnil na Anglijo, da bi ona pustila, da bi šla skozi njeno vodovje na poljsko hrano in obleka, je Anglija odgovorila, da temu takoj dovoli, ako bo Nemčija pustila vso hrano, ki je bila pridelana na Poljskem, tamošnjemu prebivalstvu.

Anglija je bila popolnoma opravičena kaj takega zahtevati.

Nemčija temu seveda ni hotela ustreči, kajti vsekakor ima rajše, da so Nemci malo bolj siti in da Poljaki stradajo, ker njej je vseeno več za svoj narod kot pa za tiste Poljake.

Ako smo ljudje, nepristranski, pravični in resnično ljubljeni, moramo vsekakor Nemčijo obsojati, da ne morejo Amerikanci, katerih simpatije so s Poljaki, poslati Poljski hrano.

Nek rojak, turško-nemško-avstrijsko-bolgarskega prepričanja, je nam pred kratkem pisal pismo, v katerem nas je na zelo "vljuden" način vprašal, zakaj simpatiziramo s "temi Poljaki", ki jih ni drugega kot uši, ki niso za drugega kot da se jih pokonča. No, ta je istega prepričanja kot je nemška vlada. — Želeli bi bilo nemškemu kaiserju in vsem pri nemški vladi, kakor tudi našemu Avstrijaku, da bi bili nekaj časa v koži poljske žene ali poljskega otroka, ki mora trpeti lakoto in mraz.

Vpliv vojne na pariške zločince.

Ameriški časnikar piše iz Pariza:

Kako je zdaj v Parizu z zločinci, ki so bili pred vojno najbolj zloglasni? To vprašanje sem stavil M. Teodorju Lescoupe, ki je procureur de la republique, ali državni pooblaščenec.

Odgovoril mi je: "Takoj po izbruhu vojne nismo imeli skoraj nobenih zločinov, par mesecev je bilo tako. Te dobre posledice slabe stvari (vojne) so prišle vsled dveh vzrokov: prvi, ker se je mobiliziralo vse zdrave, močne in vsega zmogljive skupno z vsemi zločinci in se jih je poslalo na fronto; poleg tega je pa še drugi vzrok, namreč, ker so zdaj veliko huje kazni kot so bile v mirnih časih, — za huje zločine je smrt."

"Po dolgem času so se pričeli v mestu pred nekako šestimi meseci zopet pojavljati zločini, kajti zdaj so se pričeli vračati v mesto oni elementi, ki niso zaželjivi. Poleg tega je morala zdaj Francija importirati iz drugih dežel delavce, med katerimi je tudi gotovo več ali manj sumljivih značajev, zločincev. Večkrat so ljudje zdaj v zadregu za denar, pariške ulice so zdaj temne kot vam je znano, vsled česar so postali zadnje čase zločini zopet na dnevnem redu."

du. Večkrat se dogodi, da koga na cesti vstavijo in mu vzamejo, kar ima pri sebi; dogode se tudi umori."

Kako je pa z ženskimi zločinci? sem ga vprašal. "Ženski zločini so v splošnem manj resni kot moški", je odgovoril. "Zanimivo je tudi to, da se je tekoma te vojne število tatvin v trgovini, namreč, da kak kostumer izmuzne kako blago, zelo znižalo; te zločine so navadno vpirjale le ženske."

Čemu pa to pripisujete? sem ga vprašal.

"Temu, ker zdaj ženske delajo in dobivajo dobre plače, da se tako lahko preživljajo; poleg pa dobivajo zdaj ženske od države 25c zase in 10c za vsakega otroka na dan. Pripisovati je pa tudi temu, da nimajo zdaj žene doma svojih mož, ki so prej mogoče pili in zapravljali denar; zdaj nimajo ženske te nadloge, temveč zdaj imajo denar, s katerim lahko preživljajo svoje otroke in sebe. Zdaj nimajo več izkušnjav, da bi kradle po trgovinah in drugod."

Kako je pa s socialnim ali družabnim zlom? sem mu stavil nadaljnje vprašanje.

"Z veseljem vam lahko povem, da je zdaj veliko manj, — jaz mislim, da je to največ radi mobilizacije. Zdaj je veliko manj oseb, ki uživajo omanljiva sredstva, kajti razne razpečevalce teh stvari se zdaj veliko stroje kaznuje kot prej. Getovo pa je, da ni brez slabih elementov, kajti nekatere ženske so zdaj, ko nimajo doma mož, neokrotljive."

Jugoslovanski polki v Odesi.

Newyorški "Globe" in elitaški "Daily News" sta dobila od svojega posebnega dopisnika iz Lausanne, Švice, dopis, datiran 7. septembra, ki se glasi:

"Sem je prišlo več brzojavk, da se nahajajo v Odesi srbske čete. Mogoče mi je dati nekaj zanimivih podrobnosti o tej nenavadnosti."

Skoro polovico vjetnikov, ki jih imajo v rokah Rusi, ali okoli 700,000, je ali Slovanov, Rumunov ali Italijanov.

Rusija jih ni silila, da bi šli v vojno na njeno stran, toda kljub temu je vstopilo v armado okoli 10,000 vjetnikov — Srbov, Bosnakov, Heregovceev in Hrvatov (Slovencev ne omenja!) ter so formirali srbske polke.

V maju je šlo v Rusijo preko Arhangelska trideset srbskih častnikov, ki so zdaj prevzeli poveljstvo teh novih polkov.

Ta korak je naravno bolj političen kot vojaški, toda zna imeti velik vpliv na avstro-ogrsko podanike slovenskega, rumunskega in italijanskega pokoljenja, ki so zdaj vjeti v Rusiji."

BRAT, POMAGAJ TRPEČEMU BRATU!

IZ URADA

Z. J. P. D.

JOHNSTOWN, PENNA.

PROŠNJA

na vsa pevka društva, ki so pristopila k Z. J. P. D., da poberejo ta mesec gg. tajniki od vsakega pevca-člana po 50c za 6mesečni assessment in ga pošljejo na g. blagajnika: Stephen Horvatic, c/o First National Bank, Aliquippa, Pa.

Jaz pa prosim gg. tajnike, da me obvestijo, kakšno svoto da so poslali na g. blagajnika in obenem mi pošljejo imenik vseh pevcev, da vključim.

Pevovodje pa prosim, da pošljejo imenik različnih skladb g. Ignaciju Hudetu, vrhovnemu pevovodju, 913 Von Lunen Road, Johnstown, Pa.

Prosil bi pa obenem vse člane pevskih društev, da složno delujejo že zanesrež v korist in proevit našega miloga slovenskega

Bankirji dajejo službe bivšim kaznjencem.

Pred par dnevi se je prvič doznanlo, da J. P. Morgan & Comp., Adolph Lewison, bankir, in nekaj drugih večjih finančnih trdk sprejemajo v službe bivše kaznjence.

V ponedeljek zvečer so imeli ti uslužbeneci — bivši kaznjenci — pojedino v prostorih Vacation Association, 38 W. 39. St., New York.

J. P. Morgan & Co. je zastopal Dwight W. Morrow, ik je govoril, da je njegova trdka takoj pripravljena vedno dati službe bivšim kaznjencem, ako so kake službe prazne in ako je slučajno kak kaznjenec zmogel opravljati delo v njihovih uradih, da se bo tako poskušalo reformirati življenje nesrečnih zločincev.

Adolph Lewison je govoril kot delodajalec takih bivših kaznjencev. On je rekel: "Mi delodajalci smo pripravljeni dati dela bivšim kaznjencem, ako imajo isti zmoglosti, katero zahteva delo v naših prostorih. Vendar treba bo ta sistem nekoliko spremeniti, da se bo tako napeljavalo tudi druge delodajalce, da bodo nam sledili."

"Veliko je mož, ki pridejo iz ječe, ki niso zmogljivi ničesar, veliko jih je, ki so tako telesno uničeni, da jim še ni mogoče opravljati kakega najbolj navadnega dela. Za take ljudi bo treba preskrbeti, da si opomorejo fizično, treba jih je izužiti kake obriti itd."

Ako bi John D. prišel v Bayonne.

Rekorder Cain v Bayonne, kjer se vrši velika delavska stavka v Rockefellerjevih napravah in kjer se je pred par dnevi kar na debelo streljalo ljudi, je nedavno svačano proglasil, da se ne pusti nikogar v mesto, ki je v kakršni koli zvezi prizadet vsled te stavke, pa čeprav bi prišel tja sam John D. Rockefeller; rekel je, da bo njega, ako bi prišel, ravnotako vtaknil v ječo kot kakega delavskega voditelja, ako bi se predzrnil stopiti v "mesto prolijanja krvi".

John D. Rockefellerju ni treba iti v Bayonne. On pošilja tja druge, — stavkokaže ter svoje agente in uradnike, da opravijo njegovo delo.

Njemu je treba zdaj toliko iti v Bayonne kot mu je bilo treba iti pred leti v Colorado, kjer so njegovi vojniki masakrirali delavce.

Toda, recimo, da bi John D. Rockefeller prišel v Bayonne. Recimo! — Popolnoma gotovo je, da bi se rekorder Cain nekoliko premislil, predno bi Rockefellerja prijel za rokav in rekel, da ga bo odvedel v ječo.

Pa recimo, da bi bil rekorder Cain toliko pogumen. — Tudi če bi bil, ne bi prišel Rockefeller v ječo, kajti takoj naslednji trenutek bi rekorderjevi predstojniki posredovali.

Prvi, ki bi rekorderju vzel iz rok njegovo oblast, bi bil župan mesta Bayonne, Mr. Pierre Garven.

Nekateri pravijo, da je on lokalni attorney ali pooblaščenec

Sovensko samostojno bolniško podporno društvo za Greater New York in okolico. Ink.

edino postavno priznano društvo v Greater New Yorku, zbiruje vsako četrto soboto zvečer v mesecu v "BEETHOVEN HALL", 210 istočna 5. ulica blizu 3. Ave. v New Yorku in se prične točno ob 8. uri zvečer.

O D B O R :

Predsednik: Anton Pleval, 410 E. 5. St., New York.

Podpredsednik: Josip Šval, 216 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

Tajnik: Vinko Zevnik, 29 Gamma Place, Glendale, N. Y.

Blagajnik: Ivan Maček, 2801 Catalpa Ave., Ridgewood, N. Y.

Zapisnikar: Ivan Gerjovich, 442 Union St., Brooklyn, N. Y.

NADZORNI ODBOR:

Josip Pogachnik, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

Anton Cvetkovich, 440 Union St., Brooklyn, N. Y.

Viktor Volk, 169 W. 48th St., New York, N. Y.

DRUŠTVENI ZDRAVNIK:

Dr. Henry U. Robinson, 301 E. 10th St., med Ave. A in B, New York, N. Y.

Rockefellerjevih interesov v Bay-

onne.

Če je temu tako, potem je zelo težko, da bi župan — Rockefellerjev uslužbenec — pustil svojega gospodarja zapreti, kajti Rockefeller je vendar njegov gospodar. Uslužbenec navadno ne aretirajo svojih bosov.

Vsled tega je popolnoma gotovo, da ni rekorder drugega kot majhen mestni uslužbenec z dolgim jezikom.

Toda rekorder bo še vedno lahko brnil svoj jezik, kajti Rockefeller ne bo prišel v Bayonne, ker njegove "stvari" tam še tako dobro stojijo, da bi bila njegova prisotnost čisto odveč.

Po končani vojni bo v Ameriki kriza, pravi McKnight.

Washington, D. C., 18. oktobra.

Pri nekem govoru je T. H. McKnight, zakladnikar pri Pennsylvaniji železnici rekel, da bo po vojni v Ameriki velika kriza, ker primanjkovalo delavcev, kajti vse evropske države bodo prepovedale svojim ljudem izseljevanje se, ker bodo same delavce potrebovale.

KADAR GRE ZA OBSTOJ NARODA, NINOBEŽA ŽRTEV PREVELIKA!

Iščem JOHNNA UHERNIKA. Pred tremi meseci je bil na Kempton, W. Va., in zdaj ne vem, kje se nahaja. Prosim enjene rojake, ki vedo, da mi javijo njegov naslov, ali naj se pa sam oglasi. — Frank Rezina, Box 54, Coalton, W. Va.

NAZNANILO.

Tempotom naznanjam vsem članom Slov. lovskega in ribskega kluba "Orel" v Wankeganu, Ill., da se vrši prihodnja rodna seja v soboto dne 21. oktobra ob 8. uri zvečer v Josip Cankarjevi dvorani na 611 Market St. Dolžnost vsakega člana je, da se te seje vdeleži, ker je več stvari na dnevnem redu.

Anton Celarec, tajnik.

POZOR! HIPNOTIZEM

Izšla je vseskozi minilna knjiga, kakršne se nimajo Slovenci ne tu ne v stari domovini. Kdor jo bo naročil, jo bo z užitkom prebral in dobil vpogled v mračnate stvari, o katerih do zdaj še slutiti ni. Knjiga ima prečo sto strani, opremljena je z dvajsetimi ilustracijami, v njej so natančne navodila za hipnotiziranje, njej so natančne postavitelj polja, katere smatra navaden človek za nevarne. Slane 60 centov. Tri knjige \$1.50. Oni, ki ni njo zadovoljen, naj jo vrne in dobil bo denar nazaj. Naročite pri: "SLOVENSKA KNJIGARNA", P. O. Box 1611, New York, N. Y.

MODERNO UREJENA TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVRSNE TISKOVINE

IZVRŠUJE PO NIZKIH

CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRŠUJE PREVODE V DRUGE JEZIKE.

UNILSKO ORGANIZIRAJ

POBORNOST 80:

DRUŠTVENA PRAVILA, OKROŽNICE — PAMFLETE, CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠILJATE NA:

Slovenic Publishing Co.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way, St. Paul, Minn.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 104, Peasey Ave., Kansas, Ohio.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUDER, Box 105, Ely, Minn.
Kaznjik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salda, Colo.

VEHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. MARTIN IVEO, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

JOHN EUNICH, 421 7th St., Calumet, Mich.
PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
JOSEPH FISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.
G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, Ely, Minn.
LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreće Jezusa, Ely, Minn.
JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tiskajoči se uradnih sadov, kakor tudi denagnj, pošiljajte, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov ne odgovorjamo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

Cleveland, Ohio, 15. oktobra 1916.

PROTEST.

Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37, J. S. K. J., zbrano na redni mesečni seji dne 15. oktobra 1916 je enoglasno sprejelo sledeči protest:

1. Protestiramo proti odloku konvencije J. S. K. J. v Eveleth, Minn., meseca septembra 1916, da bi moral vsak član J. S. K. J. biti naročen na tedensko številko "Glas Naroda" kot glasilo J. S. K. Jednote.
2. Predlagamo, da ostane "Glas Naroda" glasilo J. S. K. J. po starih pogojih.
3. Pozivljamo vsa društva J. S. K. J. v Združenih državah, da se pridružijo našemu protestu in zahtevajo splošno glasovanje.
4. Protestiramo obenem proti ostudni pisavi Zottijevega "Slovenskega Naroda" in hujskanju tega lista proti članom, društvom in glavnim odbornikom Jednote ter proti vtikanju Zottijevega lista v razmere J. S. K. J. Člani J. S. K. J. bodejo sami odločevali o vseh razmerah, ki se tičejo J. S. K. Jednote.

Predlagano in enoglasno sprejeto na redni seji dne 15. oktobra 1916 v Cleveland, Ohio.

Anton Braniselj, predsednik.

Rudolf Perdan, tajnik.

Frank Millavitz, zastopnik.

MESEČNI PREGLED MED DRUŠTVI IN JEDNOTO
za mesec september 1916.

Dohodki:	Izdatki:		
1. 431.79	272.00	272.00	
2. 461.51	2500.00	94.48	2594.48
3. 208.95		32.00	32.00
4. 131.67		56.00	56.00
5. 91.86		10.00	10.00
6. 88.73		62.00	62.00
9. 443.53	1000.00	231.00	1231.00
11. 75.29		45.00	45.00
12. 158.68			
13. 191.35		94.00	94.00
14. 77.99			
15. 206.50		40.60	40.60
16. 177.07		9.00	9.00
17. 43.67			
18. 453.30	1000.00	85.66	1085.66
19. 259.12		164.06	140.06
20. 158.16			
21. 185.49			
22. 150.30		50.00	50.00
23. 322.78		168.00	168.00
24. 120.92			
25. 127.19		30.00	30.00
26. 63.20		20.00	20.00
27. 172.32		23.00	23.00
28. 469.54		40.00	40.00
29. 256.47		36.00	36.00
30. 163.22			
31. 208.51			
32. 150.21		47.00	47.00
33. 351.28	100.00	148.00	248.00
34. 731.25			
35. 122.76		8.00	8.00
36. 193.35		108.74	108.74
37. 76.39		66.00	66.00
38. 174.73		29.00	29.00
39. 102.67		54.00	54.00
40. 140.94		111.00	111.00
41. 195.46		80.00	80.00
42. 173.07		48.00	48.00
43. 140.38		13.00	13.00
44. 70.56			
45. 80.87			
46. 176.69		60.00	60.00
47. 214.74		75.00	75.00
48. 94.98		32.00	32.00
49. 118.39		54.00	54.00
50. 95.71		30.00	30.00
51. 134.90		83.33	83.33

60. 92.67			
61. 99.51		14.00	14.00
62. 47.61			
63. 170.63		32.00	32.00
64. 110.00	1000.00	63.00	1063.00
65. 63.94			
66. 53.61		78.00	78.00
67. 233.97		195.00	195.00
68. 45.99			
69. 129.30	500.00	129.00	629.00
70. 65.58			
71. 61.21			
72. 198.44			
73. 22.75			
74. 58.40			
75. 150.74		22.00	22.00
76. 61.02			
77. 123.27			
78. 175.00			
79. 51.36		107.00	107.00
80. 53.51		9.00	9.00
81. 70.39		29.00	29.00
82. 103.01		9.00	9.00
83. 56.10			
84. 78.88			
85. 264.38		21.00	21.00
86. 104.46		53.00	53.00
87. 58.09		60.00	60.00
88. 50.45			
89. 125.15		90.00	90.00
90. 42.83			
91. 116.94			
92. 84.90		62.00	62.00
93. 32.26		27.00	27.00
94. 63.24			
95. 40.03			
96. 104.41			
97. 131.54		25.00	25.00
98. 44.44		43.00	43.00
99. 235.32		61.00	61.00
100. 73.09		54.00	54.00
101. 38.28			
102. 35.09		5.00	5.00
103. 19.57			
104. 38.74		10.00	10.00
105. 65.15			
106. 32.00			
107. 13,615.69	6100.00	3807.87	9907.87

Geo. L. Brozich, glavni tajnik.

OPOMBA:

Prva številka znači številko društva;
druga znači svote vplačanega denarja;
tretja znači smrtnino;
četrti znači koliko se je izplačalo podpore in poškodnine;

Bajta.

(Konec.)

IV.

In v tisti žalosti se je naselil stari pastir v bajti pod holmom. Se tisti dan je namreč našel logar utopljencev in stari je šel ter ga zadel na rame in ga je nesel v svoje stanovanje. Tam ga je položil na posteljo in je prigljal ob njegovi glavi luč, ki je gorela z majhnim in trepetajočim plamenčkom. Obšel ga je v nedeljsko obleko in je nabral po polju zadnjih jesenskih rož ter jih položil okoli njegove glave. Reven je bil in ni imel denarja in zato je delal krsto sam. Na podstrežju je našel primerne deske in iz njih je delal zadnji dom svojemu sinu. Pred hišo je žagal deske in skladal lepo drugo z drugo. Ta in oni izmed vaščanov je šel mimo.

"Kaj delaš, Grega?" je vprašal in je obstal na potu.
"Krsti", je odgovoril stari z zamolklim glasom in je umolknil. Delal je dalje in naposled je bila krsta gotova. Lepa je bila, od belega in gladkega lesa, in pastir jo je zanesel v sobo. Na klop ob peči jo je položil in pokrov je naslonil v kotu ob steno ter je sedel k sinu. Globoko dol se je sklonil in je z rokama podprl glavo ter se je zamislil. Mnogo težkega in sama muka je bila v njegovem srcu, ali na njegovem obrazu se ni izpremenila in predrugačila nobena poteza. Mirne in vlažne oči so ležale globoko v jamicah, polno manjših in večjih gub je bilo okoli njih, a solze ni bilo med njimi. Sivi lasje so ležali po seneh in iste brazde so bile začrtane po vsem obrazu. Samo molčeca muka je bilo vse, ni prišlo na dan, ostalo je globoko v duši tiho in zakrito vsem.

Drugo jutro potem se je napravil v vas in je prešel tiste mlade fante, ki so rasti z njegovim sinom, da bi prišli in bi ga nesli na pokopališče.
"Ali bi nesel sina?" je vprašal vsakega in so mu obljubili.
"Popoldne ob štirih", je dostavil z zamolklim glasom in počasi odhajal.
Tudi k župniku je šel in je plaščno potkal. Potem je stopil v sobo ter govoril žalostno in temno.

"Nesrečen sem..." je prišel in je za nekaj časa umolknil. Župniku se je smilil in ga je tolažil.

"Da bi ga pokopali, bi prosil..."

Z istim glasom je izrekel te besede; obljubilo se mu je in je odšel. "Zdaj sem popolnoma sam", je

Prišel je v bajto in je stopil k mrtvega sinu. Ležal je tam pred njim krepel in mlad in močan, a z večno zaprtimi očmi in mrtve. Čisto k njemu je stopil, roke so se mu tresle in je prijel za njegove in glavo je sklonil globoko dol. In v tistem trenutku je prikipelo vse do vrhunca; raztegnile so se poteze po obrazu, zasvetilo se je v očeh in solze so kanile na mrtveca.

"Mato..."
Izpregovoril je z zamolklim glasom in dalje ni mogel. Dušilo ga je in besede niso moge iz ust.

"Glej, tvoj oče te kropi..."
Čez dolgo je izpregovoril in zopet so kanile solze na mrtveca. Popolnoma drobne so bile in izgubile so se na črni obleki.

Potem je bilo polno in je minilo in stari je pripravil krsto svojemu sinu. Dejal jo je na dva stola ob postelji in je vzel prt, ki ga je imel shranjenega od bogvekdaj, in ga je položil po dnu.
"Da mu ne bo trdo..." je izpregovoril polglasno in se so mu svetile solze v očeh. Potem je vzel blazino od mehkega perja in mu jo je položil v krsto ter jo je pregrnil z belim prtičem. In naposled je prijel mrtveca samega, polagoma in ljubeče ga je dvignil ter ga je položil varno v krsto. In tako je prišel do konca ter je vzel pokrov in ga je dvignil nad krsto.

"Z Bogom, Mato!"

Polglasno in žalostno je izpregovoril in zadnjikrat je kamila solza na mrtvečev obraz. Položil je pokrov na krsto in je vzel žebelj in kladivo ter jih je mirno in previdno zabijal. Votlo je zvenelo in udarci so odmevali po bajti prazno in samotno. Izvenel je zadnji udarec in Grega je zapustil sobo. Stopil je na prag in je pogledal po poti gor. Že so prihajali prvi ljudje od vasi, po dva in trije so šli skupaj, nedeljsko so bili oblečeni in so govorili med seboj. Naposled je prišel tudi duhoven in so dvignili krsto ter jo odnesli na vaško pokopališče.

Vabili so zvonovi s pokopališča s svojim drobnim glasom in tam je bila že izkopana jama. Votlo so zazveneale grude na krsto, nanašajoč se druga na druga. Drugo in so jo zakrile naposled popolnoma. Ljudje so se razgubili, Grega je zadnji odšel.

Prišel je v bajto, k peči je sedel na klop in se je zamislil. Pred očmi so se mu vrstili vsi dogodki, šli so mimo njega in so oživeli v njegovem spominu. Vse življenje je bilo pred njim — vsa njegova dolga mladost in vsa poznajša doba do njegovih sivih let.

"Zdaj sem popolnoma sam", je

šel počasi ter s sklonjeno glavo.

tvo čustvo se je razlilo po njegovem srcu.

Večer je bil tedaj mračen, prazen in meglen jesenski večer; brez življenja je bila vsa daljava, samo sove so skovikale s svojim odušnim in plašnim glasom. In naglo je bežal čas in je minila noč in je ugasil dan in tedni in mesece so bežali nemudoma dalje. Zima je prišla in sneg je pokril polja in trate, a so prišli dnevi, ko so zaveli južni vetrovi, veliki fantastični oblaki so bežali po nebu naprej in sneg je kopnel in se je tajal in je izginil popolnoma. Zopet se je zasmajalo solnce nad prijaznimi holmi, lastavice so priletele iz daljnih krajev in rože so začetle po tratah in brdih.

A stari pastir je pasel živino, gori na holmu je bil kakor vedno, ali na sivi skali ni sedel več. Pod tistim hrastom je bival, kjer je posedal Mato in je prepeval tolikrat s svojim lepim glasom:

Je pa davi slan'ca padla na zelene travnike, je vso trav'co pomorila in vse žlahtne rožice...

Zdelo se je starcu, kakor da ga sliši; čisto blizu da je nekje veter se igra z njegovimi temnimi lasmi in temnooki pes leži pri njegovih nogah. In ozel se je okoli sebe, ali v vsi daljavi ni bilo nikogar, samo tam daleč spodaj po potu je šel samotni potnik, a temnooki pes je ležal pri njegovih nogah.

Tako je bil zamišljen stari Grega in največ je mislil na svojega sina. Tudi pravil je pogostokrat o njem in ga je pohvalil.

"Tudi jaz sem imel sina — jakega in krepkega..."

Na ta način se je izražal pogostokrat in potem je dostavil z žalostnim glasom:

"Utonil je... utonil..."

Ob taki priliki je vselej umolknil.

"Utonil... umrl..."
In tako je živel ob samih spominih, nič pomena ni imela zanj vsa sedajnost in smrt je bila zanj vsa njegova bodočnost. Star je bil že in hrbet se mu je bil upognil. Lasje so bili izpadli z glave in samo še tuhtant je samevala redka skupina svetlosivih in dolgih las. Sama guba je bil njegov obraz in mokre oči so gledale v svet mrtvo in brez zanimanja. Hodil je počasi — kakor senca se je pomikal dalje in naposled je opesal popolnoma. Hitro so bežala leta in postal se je v njih izgubil vso moč. Veli stari je sedel v svoji bajti in je živel od mladosti. Ni več mislil na bodočnost, zakaj popolnoma brez pomena je bila zanj.

"Samo da bi srečno umrl..." je rekel včasih, ko so mu slučajno stopili pred oči najbližji njegovi dnevi.

"Lepo je /srečno umreti..." je mislil pogostokrat — "mirno in brez bolečin, zatisniti oči... zaspati..."

In jih je zatisnil in je zaspal. Brez bolečin je umrl in dobri ljudje so ga spremili na zadnjo pot. Neki stari, njegov tovariš, je bil pri njem, ko je umiral. Pravil je o njem in se ga je spominjal pogostokrat. Na smrtni postelji da je mislil — je pravil — na svojega sina, da ga je videl pred seboj — je pravil tisti stari.

"Kaj si prišel, Mato?"

Na smrtni postelji da se je siloma dvignil in spregovoril s slabotnim glasom:

"Jaz grem, Mato!" da je rekel in je potem umrl. Popolnoma lahko da je umrl, nobene bolečine na obrazu: oči je zatisnil in je popolnoma mirno zaspal.

V.
In tekom let je oslabela tudi bajta. Slama na strehi je pregnila

na več krajih in v tisti jeseni se je natekla voda na podstrešje in prišla tudi v bajto samo. Polagoma je pričelo vse trohneti, razpadati je pričelo in ko je prišla zima, jo je podrl sneg. Nekoga večera je prišel padati južen in gost in našla se ga je na streho velika, debela in težka plast in proti jutru je počilo in zahreščalo. Bajta se je bila nagnila v stran in se je bila podrla. Kar je bilo še negnega lesa, so pobrali revni vaščani, sive starke in sivi stari so prišli, zadeli so na stara ramena in so odnesli na svoj revni dom. Tako je ostalo tam še majhno zidu popolnoma ob tleh in kadar je prišla zopet pomlad, so začetle tam prve vijolice. Najbolj temno modre so bile in najlepše so dehtele. Vaška dekleta so prišla tja in so jih iskala ter jih pripenjale na svoje lepe in mlade prsi. Pela so veselo pesmi in so počakale fante, ki so prišli po holmu doli — krepki ter mladi in s klobuki mahaje.

In potem je pognalo tam najbujnejše zelenje. Grmi so zrastle na tistem mestu, češminj se je naselil tam in bezeg je pognal na tistem kraju. Martinčki so begali po groblji semintja in brzonoge podlasice so tekale po nizkem in razrušenem zidu. In tudi ptice so prišle tja. Slavec je spletel gnezdo v tistem grmovju in je prepeval svojo lepo pesem v sladko spomladansko noč.

Tako se je rodilo tam polno življenja, spomladi je prišlo tja in ostalo do pozne jeseni.

In vaščanje so se spominjali bajte pogostokrat. Pravili so o njenih prebivaleh pogostokrat, o goden so pravili, ki jo je bil zgradil in ga ni bilo strah pred volkovi, kadar se je vračal na zimsko noč pozno na svoj dom. Bili so še namreč v njegovih časih volkovi, pastirjem, so kradli ovce in v pozimskih nočeh so stali gori na holmu, oči so se jim svetile kakor goreče bakle in so gledali v dolino ter so gladni tulili.

In pravili so dalje mladi ljudje o ljubezni, ki ne mine. Pravili so o goden, ki je ljubil vdovo Maro z mladih dni ter je bil siv stari in se je napravil k njej malo dni pred smrtjo. Bajto ji je zapustil zavoljo davne ljubezni, zavoljo prave ljubezni, ki ne mine...

In lepo povest so pravili v Marici, ki se je napravila v tujo sredi svoje mladosti, čisto sama

in zapuščena na vsem svetu. In o Matu so pravili, kako je utonil v gorskem potoku, ter o starem pastirju in o zakriti ljubezni...

Tako so govorili zelo mnogo, lepe pravljice so nastale in mladi vnuki so jih poslušali zelo pozorno ter s široko odprtimi očmi... Ali o bajti ni bilo tedaj že ničesar več videti. Goščava je bila nastala tam in je polagoma prehajala v hosto, v ono veliko in obširno lozo, ki je tekel potok čez njo; tam pod slabotnim mostom je tekel in čez nevarni tolmun — peneč in šumeč.

POZDRAV.

Prišel sem iz stare domovine. Tempotom pozdravljam sina in brata v Chisholmu, Minn., ter vse znanice in prijatelje, ki jih imam v tej srečni deželi. — Janez Špenko iz Dola pri Ljubljani.

Vse prijatelje v Ely, Minn., prav srčno pozdravljam, posebno pa še Johna Sijatoviča, Franka Tončiča, Toneta Slanca itd. Prišel sem iz stare domovine. — Jože Nemanič, doma iz Božakovca pri Metliki na Dolenjskem.

Kje je ALOJZIJ DEBELAK? Doma je iz vasi Retje pri Loškem potoku. Nahaja se nekje v West Virginiji. Ako sam to bere, naj se oglasi in ako pa kak rojak ve za njegov naslov, naj ga naznani na spodnji na slo. Iščeča ga sestra Angela in Pavlina. Pišite na: Joe Zupanič, Box 17, Arrow, Pa. (18-20—10)

NAZNANILO.

Tempotom naznanjamo vsem enenim rojakom in bližnjim društvom, da smo sklenili člani društva sv. Barbare prirediti

dne 21. oktobra t. l. ZABAVNI VEČER

in PLESNI VENČEK

v prostorih Slov. Izobraževalnega Doma na Franklin, Pa. Obenem smo sklenili, da člani, kateri se ne udeležijo omenjene zabave, plačajo \$1.00 za pokritje stroškov delegata, in to bližnji ali pa oddaljeni.

Toraj vsi slovenski rojaki omenjeni večer dobrodošli in obratno ob taki priliki smo mi vam na razpolago.

Vstopnina \$1.00. Odbor postaje št. 55, (18-19—10) Conemaugh, Pa.

Pozor rojaki!

Ravnokar je dotiskana velevažna in veleznanimiva slovenska knjiga:

SLOVENIJA VSTANI!

izpod peresa Dr. Nike Zupaniča.

Knjiga govori o sedanji nalogi in bodoči vsodi slovenskega naroda.

Pet tisoč izvodov je bilo poslanih našim vjetnikom v Rusijo, pet tisoč jih je na razpolago ameriškim Slovincem.

Rojaki, sezite po najzanimive

Onstran hriba.

Milan Pugalj.

I.

Pri stricu so živeli, dva brata sta bila in ena sestra. Sedem let je imel najstarejši, slabo je bil napravljen, samo pozimi je nosil čevlje in skoro nikoli ni imel svoje obleke. Ali učil se je pridno in mirno je bil in pameten.

In dogodilo se je nekoč, da so čuli vesti o materini smrti. Tam je živela ostalimi otroki za hribom, tam da je zdaj umrla daleč za hribom. In domislil se je stric, da bi peljal otroke na pogreb, ali za voz ni bilo denarja in peš je bilo daleč za hribom. Ali hotel je, da ostane spomin, na hrib pojde z njimi, tam jim pokaže pogreb v dolini.

"Glejte, otroci, tam neso mater!"

Razžalostili se bodo obrazki, solze bodo tekale po licih, glasen jok bo nastal.

"Da se boste domislili, otroci! Mater neso — kaj vidite?"

Ozrli se bodo doli v dolino ob joki obrazki, lepa bo vsa v zelenju in cvetju, vsa posejana s solnčnimi žarki in sredi zelenja in cvetja in solnčnih žarkov se bo vila črna vrsta ljudi in peli bodo zvonovi. Peli bodo, na daleč bodo plivali glasovi, slišal jih bo samotni popotnik, odkril se bo in prekril.

Gledali bodo otroci, jokali bodo na vrhu, klicali bodo svojo revno mater.

"Mama, oh, naša mama..."

Preslabotni bodo glasovi, ne bodo dosegli doline.

Tako je mislil stric in je sklenil napraviti otrokom večer spomin. In tako so se napravili na pot, ob enajstih dopoldne so se odpravili, kruha so vzeli s seboj in vode in so se izgubili v grmičevju.

Solnce je sijalo, spomlad je bila, samo še malo dni je bilo do tedaj, ko se pokaže prvo zelenje in začetno črešnje. Čisto je bilo nebo, temno-modre spomladanske barve, plaval so včasih pod njim težki svinčeni oblaki, plazili so se tik nad gorskimi slameni, včasih je potegnil jug in preplašeni so se skрили za vrhovi.

Ze se je oglašal ptic na veji, veselo je zapel in naglas in človeku je bilo prijetno.

Prišel je bil zopet lepi spomladanski čas, veselo je bilo sree, ki ga je srečno dočakalo in veselo razpoloženje se je razlilo po duši. Šli so po poti; stric je šel spredaj, Franci je šel za njim in potem Tonček in Milka. Molčali so, samo stric je včasih zakašljaval, vzel je robove in obrisal pot in mogoče zavzdihnil. Pusta je bila pot, dolgočasna in neskončna. V strmino se je vlekla gori, vedno sredi grmovja, sredi pustih in dolgočasnih skal včasih, na desno in levo sredi grmovja tuhtam slabotno drevo.

Franci je bil truden in se je ustavil.

"Kam tako daleč, stric, ko je tako pusta pot in ko ni treba..."

Molčal je stric, šel je dalje, čez dolgo se je oglašil.

"Dobro je..."

Isti moik je bil zopet, zasopljeno dihanje, samo globoki vzdih, dolga neskončna pot se je vila v strmino. In tistikrat se je zazdelo, da je izgubilo solnce polovico svoje svetlobe, omedleli so žarki, onemogli in bolni so tretpetali po strmini. In tudi nebo se je užalostilo, obledelo je, tiho je zajokalo...

Milka je sedla na pot, globoko je vzdihnila in povedala je s solzami v očeh:

"Jaz ne morem naprej..."

"Kaj ne moreš? Vstani in pojdi!"

Strica je razjezilo; prijel jo je in dvignil na roke in nesel naprej.

Pot pa je bila še dolga, nič se še ni bila skrajšala, vrh je bil v silni daljavi. Že so hodili dolgo uro in prehodili so drugo, ko se je približal vrh samo za malo. Tako je bilo, kakor bi bil napravil dva koraka proti njim, enkrat bi jih bilo lepo pogledal iz prijaznosti in u smiljenja, potem bi se jim bil zasmejal, ustavil bi se bil na mestu in obrnil na drugo stran.

In šli so naprej in premislili se je hrib. Zapet se je obrnil k njim, prijazen obraz je kazal, že so bili na vrhu. Samo še malo korakov so storili in stric je odložil Milko in se pogledal doli po novi dolini pred seboj. Ali takrat so se široko odprle oči, razveselilo se je sree nad toliko lepoto. Zakaj tam spodaj je bila domovina pomladi, tam je vse zelenelo, vse je cvetelo, samo pisano polje od rož in zelenja.

Noč je bila mirna, samo včasih

— kar so nesle od pota utrujene oči.

Silno lepo je moralo biti tam, zakaj že iz dalje same so videle oči polno krasote. Zelena in visoka drevesa so bila tam, lepa senca je morala biti pod njimi, legel je doli mimoidoči in zasanjal lepe sanje. In ptice so morale biti tam, slavi so bili mogoče in so peli, kedar se je delalo jutro in ko se je približal večer.

In še malo dalje naprej pa je bilo morje. Veliko in silno se je razprostiralo po vsi daljavi, sama ravnina, kar so dosegale oči; nebo se je naslanjalo nanjo.

Pogledal je stric in zahrepenelo je staro srce. Napravil bi se človek na pot, po hribu doli, naprej v neboško dolino, legel bi pod senco prvega drevesa, zasanjal bi na mahu in ne bi se prebudil nikoli več...

Raztresene hiše so stale po dolini, črna vrsta se je pokazala sredi njih, vila se je počasi naprej, žalostno ljudstvo je šlo sredi vesele doline.

"Poglejte, otroci! — Mater neso!"

Dvignili so se obrazki, pogledali so v dolino.

Pomikal se je sprevod, izginila je črna vrsta za hišami, pokazala se je zopet, žalostno je zavzvonilo ob tistem času. Tenki so bili glasovi, boleštni in grenki obenem, razlegali so se daleč po samotni, popotniku se je prebudilo srce.

Vse žalostno, samo redkaj občudeno je vstalo v prsih, dvignilo se je nenadoma, zarepetala je duša v težki temnosti...

"Poglejte, otroci! — mater neso!"

Zvonilo je v dolini, tenki in žalostni glasovi so priplaval na hrib, tesno so se oklenili mladih src, solze so stopile v oči...

"Poglejte, otroci!"

Tudi srce starca so objeli. Zastale so besede, obrnil se je v drugo stran, da bi se ne videle solze, ki so stopile v oči popolnoma drobne in neznatne.

Na glas so jokali otroci, Franci je pogledal še enkrat v dolino in se je vrgel na zemljo in je obupno zaplaval.

Ze je bil tedaj izginil sprevod, več niso peli zvonovi, tiho je bilo vse in mirno. Zahajalo je solnce, rudčile so se gore in so obledelo zoepe, mrak se je dvignil iz doline in se je počasi plazil gori proti hribu.

Vstali so vsi in se odpravili po strmi poti nazaj. Mrak je bil tam doli, megleno morje, ni se videla rečna in zapuščena vas.

Počasi so šli in otrok je bilo strah. Včasih je šinilo bogvekam mimo, stopilo na desno stran, šlo je zadaj, ali izginilo je, ko so pogledale oči. Dvignil se je kje v dolini oduren glas, sova je zavpila mogoče, prešerno je sedela na veji, smejala se je v plašno noč.

Malka je zopet sedla na pot, trudna je bila in je zajokala. Stric se je sklonil molče do nje, dvignil jo je v naročje in zopet so šli tiho naprej.

In takrat se je bilo že popolnoma stemnilo. Zgostila se je bila megla naokoli, zastrto je bilo nebo, ni bilo na njem lune, ni bilo zvezde.

"Pocakajte stric, primite me za roko..."

Zaprosil je Tonček, truden je bil, skoro bi bil zajokal. Stric ga je počakal in ga prijel za roko in tako so šli vsi zopet tiho naprej.

Franci je stopal za stricom in tudi on je bil postal popolnoma truden in onemogel. Zdelo se mu je najlepše, da bi stopil tiho na stran in bi legel ob poti in zasanjal. Tam bi sanjal do drugega dne, ki bo bogoče lep in solnčen. Morda bo sijalo spomladansko solnce, cveteli bodo zvončki, dehte bodo vijolice, slavec bo pel nekje — tako bo lepo, kakor v dolini onstran hriba.

"Stopi, Franci!"

Zavstal je bil in stric ga je opozoril. Potekel je malo in šel je zopet tik za stricom. Misil je dalje, na dolino onstran hriba, na črno vrsto, ki se vije sredi nje. Z Bogom, mama, v življenju se ne vidi mo nikoli več... Zabolalo je v prsih, zapelo je v sreu. In ne vidimo se resnično nikoli več, nikoli več, ne zjutraj, ne na večer, ne o polnoči — nikoli več... Jasno je bilo pred očmi, bolelo je v duši, sree je trepetalo...

Popolnoma temna je bila tedaj, ni se razločevalo več kamenje pod nogami, ni se razločevalo grmovje, ki je bilo najbliže. Sama noč je bila vse naokoli, samo daleč spodaj se je svetilo par luči, slabotne, umirajoče sredi megle in noči so trepetale v nižini.

Noč je bila mirna, samo včasih

— kar so nesle od pota utrujene oči.

Silno lepo je moralo biti tam, zakaj že iz dalje same so videle oči polno krasote. Zelena in visoka drevesa so bila tam, lepa senca je morala biti pod njimi, legel je doli mimoidoči in zasanjal lepe sanje. In ptice so morale biti tam, slavi so bili mogoče in so peli, kedar se je delalo jutro in ko se je približal večer.

In še malo dalje naprej pa je bilo morje. Veliko in silno se je razprostiralo po vsi daljavi, sama ravnina, kar so dosegale oči; nebo se je naslanjalo nanjo.

Pogledal je stric in zahrepenelo je staro srce. Napravil bi se človek na pot, po hribu doli, naprej v neboško dolino, legel bi pod senco prvega drevesa, zasanjal bi na mahu in ne bi se prebudil nikoli več...

Raztresene hiše so stale po dolini, črna vrsta se je pokazala sredi njih, vila se je počasi naprej, žalostno ljudstvo je šlo sredi vesele doline.

"Poglejte, otroci! — Mater neso!"

Dvignili so se obrazki, pogledali so v dolino.

Pomikal se je sprevod, izginila je črna vrsta za hišami, pokazala se je zopet, žalostno je zavzvonilo ob tistem času. Tenki so bili glasovi, boleštni in grenki obenem, razlegali so se daleč po samotni, popotniku se je prebudilo srce.

Vse žalostno, samo redkaj občudeno je vstalo v prsih, dvignilo se je nenadoma, zarepetala je duša v težki temnosti...

"Poglejte, otroci! — mater neso!"

Zvonilo je v dolini, tenki in žalostni glasovi so priplaval na hrib, tesno so se oklenili mladih src, solze so stopile v oči...

"Poglejte, otroci!"

Tudi srce starca so objeli. Zastale so besede, obrnil se je v drugo stran, da bi se ne videle solze, ki so stopile v oči popolnoma drobne in neznatne.

Na glas so jokali otroci, Franci je pogledal še enkrat v dolino in se je vrgel na zemljo in je obupno zaplaval.

Ze je bil tedaj izginil sprevod, več niso peli zvonovi, tiho je bilo vse in mirno. Zahajalo je solnce, rudčile so se gore in so obledelo zoepe, mrak se je dvignil iz doline in se je počasi plazil gori proti hribu.

Vstali so vsi in se odpravili po strmi poti nazaj. Mrak je bil tam doli, megleno morje, ni se videla rečna in zapuščena vas.

Počasi so šli in otrok je bilo strah. Včasih je šinilo bogvekam mimo, stopilo na desno stran, šlo je zadaj, ali izginilo je, ko so pogledale oči. Dvignil se je kje v dolini oduren glas, sova je zavpila mogoče, prešerno je sedela na veji, smejala se je v plašno noč.

Malka je zopet sedla na pot, trudna je bila in je zajokala. Stric se je sklonil molče do nje, dvignil jo je v naročje in zopet so šli tiho naprej.

In takrat se je bilo že popolnoma stemnilo. Zgostila se je bila megla naokoli, zastrto je bilo nebo, ni bilo na njem lune, ni bilo zvezde.

"Pocakajte stric, primite me za roko..."

Zaprosil je Tonček, truden je bil, skoro bi bil zajokal. Stric ga je počakal in ga prijel za roko in tako so šli vsi zopet tiho naprej.

Franci je stopal za stricom in tudi on je bil postal popolnoma truden in onemogel. Zdelo se mu je najlepše, da bi stopil tiho na stran in bi legel ob poti in zasanjal. Tam bi sanjal do drugega dne, ki bo bogoče lep in solnčen. Morda bo sijalo spomladansko solnce, cveteli bodo zvončki, dehte bodo vijolice, slavec bo pel nekje — tako bo lepo, kakor v dolini onstran hriba.

"Stopi, Franci!"

Zavstal je bil in stric ga je opozoril. Potekel je malo in šel je zopet tik za stricom. Misil je dalje, na dolino onstran hriba, na črno vrsto, ki se vije sredi nje. Z Bogom, mama, v življenju se ne vidi mo nikoli več... Zabolalo je v prsih, zapelo je v sreu. In ne vidimo se resnično nikoli več, nikoli več, ne zjutraj, ne na večer, ne o polnoči — nikoli več... Jasno je bilo pred očmi, bolelo je v duši, sree je trepetalo...

Popolnoma temna je bila tedaj, ni se razločevalo več kamenje pod nogami, ni se razločevalo grmovje, ki je bilo najbliže. Sama noč je bila vse naokoli, samo daleč spodaj se je svetilo par luči, slabotne, umirajoče sredi megle in noči so trepetale v nižini.

Noč je bila mirna, samo včasih

— kar so nesle od pota utrujene oči.

Silno lepo je moralo biti tam, zakaj že iz dalje same so videle oči polno krasote. Zelena in visoka drevesa so bila tam, lepa senca je morala biti pod njimi, legel je doli mimoidoči in zasanjal lepe sanje. In ptice so morale biti tam, slavi so bili mogoče in so peli, kedar se je delalo jutro in ko se je približal večer.

In še malo dalje naprej pa je bilo morje. Veliko in silno se je razprostiralo po vsi daljavi, sama ravnina, kar so dosegale oči; nebo se je naslanjalo nanjo.

Pogledal je stric in zahrepenelo je staro srce. Napravil bi se človek na pot, po hribu doli, naprej v neboško dolino, legel bi pod senco prvega drevesa, zasanjal bi na mahu in ne bi se prebudil nikoli več...

Raztresene hiše so stale po dolini, črna vrsta se je pokazala sredi njih, vila se je počasi naprej, žalostno ljudstvo je šlo sredi vesele doline.

"Poglejte, otroci! — Mater neso!"

Dvignili so se obrazki, pogledali so v dolino.

Pomikal se je sprevod, izginila je črna vrsta za hišami, pokazala se je zopet, žalostno je zavzvonilo ob tistem času. Tenki so bili glasovi, boleštni in grenki obenem, razlegali so se daleč po samotni, popotniku se je prebudilo srce.

Vse žalostno, samo redkaj občudeno je vstalo v prsih, dvignilo se je nenadoma, zarepetala je duša v težki temnosti...

"Poglejte, otroci! — mater neso!"

Zvonilo je v dolini, tenki in žalostni glasovi so priplaval na hrib, tesno so se oklenili mladih src, solze so stopile v oči...

"Poglejte, otroci!"

Tudi srce starca so objeli. Zastale so besede, obrnil se je v drugo stran, da bi se ne videle solze, ki so stopile v oči popolnoma drobne in neznatne.

Na glas so jokali otroci, Franci je pogledal še enkrat v dolino in se je vrgel na zemljo in je obupno zaplaval.

Ze je bil tedaj izginil sprevod, več niso peli zvonovi, tiho je bilo vse in mirno. Zahajalo je solnce, rudčile so se gore in so obledelo zoepe, mrak se je dvignil iz doline in se je počasi plazil gori proti hribu.

Vstali so vsi in se odpravili po strmi poti nazaj. Mrak je bil tam doli, megleno morje, ni se videla rečna in zapuščena vas.

Počasi so šli in otrok je bilo strah. Včasih je šinilo bogvekam mimo, stopilo na desno stran, šlo je zadaj, ali izginilo je, ko so pogledale oči. Dvignil se je kje v dolini oduren glas, sova je zavpila mogoče, prešerno je sedela na veji, smejala se je v plašno noč.

Malka je zopet sedla na pot, trudna je bila in je zajokala. Stric se je sklonil molče do nje, dvignil jo je v naročje in zopet so šli tiho naprej.

In takrat se je bilo že popolnoma stemnilo. Zgostila se je bila megla naokoli, zastrto je bilo nebo, ni bilo na njem lune, ni bilo zvezde.

"Pocakajte stric, primite me za roko..."

Zaprosil je Tonček, truden je bil, skoro bi bil zajokal. Stric ga je počakal in ga prijel za roko in tako so šli vsi zopet tiho naprej.

Franci je stopal za stricom in tudi on je bil postal popolnoma truden in onemogel. Zdelo se mu je najlepše, da bi stopil tiho na stran in bi legel ob poti in zasanjal. Tam bi sanjal do drugega dne, ki bo bogoče lep in solnčen. Morda bo sijalo spomladansko solnce, cveteli bodo zvončki, dehte bodo vijolice, slavec bo pel nekje — tako bo lepo, kakor v dolini onstran hriba.

"Stopi, Franci!"

Zavstal je bil in stric ga je opozoril. Potekel je malo in šel je zopet tik za stricom. Misil je dalje, na dolino onstran hriba, na črno vrsto, ki se vije sredi nje. Z Bogom, mama, v življenju se ne vidi mo nikoli več... Zabolalo je v prsih, zapelo je v sreu. In ne vidimo se resnično nikoli več, nikoli več, ne zjutraj, ne na večer, ne o polnoči — nikoli več... Jasno je bilo pred očmi, bolelo je v duši, sree je trepetalo...

Popolnoma temna je bila tedaj, ni se razločevalo več kamenje pod nogami, ni se razločevalo grmovje, ki je bilo najbliže. Sama noč je bila vse naokoli, samo daleč spodaj se je svetilo par luči, slabotne, umirajoče sredi megle in noči so trepetale v nižini.

Noč je bila mirna, samo včasih

— kar so nesle od pota utrujene oči.

Silno lepo je moralo biti tam, zakaj že iz dalje same so videle oči polno krasote. Zelena in visoka drevesa so bila tam, lepa senca je morala biti pod njimi, legel je doli mimoidoči in zasanjal lepe sanje. In ptice so morale biti tam, slavi so bili mogoče in so peli, kedar se je delalo jutro in ko se je približal večer.

In še malo dalje naprej pa je bilo morje. Veliko in silno se je razprostiralo po vsi daljavi, sama ravnina, kar so dosegale oči; nebo se je naslanjalo nanjo.

Pogledal je stric in zahrepenelo je staro srce. Napravil bi se človek na pot, po hribu doli, naprej v neboško dolino, legel bi pod senco prvega drevesa, zasanjal bi na mahu in ne bi se prebudil nikoli več...

Raztresene hiše so stale po dolini, črna vrsta se je pokazala sredi njih, vila se je počasi naprej, žalostno ljudstvo je šlo sredi vesele doline.

"Poglejte, otroci! — Mater neso!"

Dvignili so se obrazki, pogledali so v dolino.

Pomikal se je sprevod, izginila je črna vrsta za hišami, pokazala se je zopet, žalostno je zavzvonilo ob tistem času. Tenki so bili glasovi, boleštni in grenki obenem, razlegali so se daleč po samotni, popotniku se je prebudilo srce.

Vse žalostno, samo redkaj občudeno je vstalo v prsih, dvignilo se je nenadoma, zarepetala je duša v težki temnosti...

"Poglejte, otroci! — mater neso!"

Zvonilo je v dolini, tenki in žalostni glasovi so priplaval na hrib, tesno so se oklenili mladih src, solze so stopile v oči...

"Poglejte, otroci!"

Tudi srce starca so objeli. Zastale so besede, obrnil se je v drugo stran, da bi se ne videle solze, ki so stopile v oči popolnoma drobne in neznatne.

Na glas so jokali otroci, Franci je pogledal še enkrat v dolino in se je vrgel na zemljo in je obupno zaplaval.

Ze je bil tedaj izginil sprevod, več niso peli zvonovi, tiho je bilo vse in mirno. Zahajalo je solnce, rudčile so se gore in so obledelo zoepe, mrak se je dvignil iz doline in se je počasi plazil gori proti hribu.

Vstali so vsi in se odpravili po strmi poti nazaj. Mrak je bil tam doli, megleno morje, ni se videla rečna in zapuščena vas.

Počasi so šli in otrok je bilo strah. Včasih je šinilo bogvekam mimo, stopilo na desno stran, šlo je zadaj, ali izginilo je, ko so pogledale oči. Dvignil se je kje v dolini oduren glas, sova je zavpila mogoče, prešerno je sedela na veji, smejala se je v plašno noč.

Malka je zopet sedla na pot, trudna je bila in je zajokala. Stric se je sklonil molče do nje, dvignil jo je v naročje in zopet so šli tiho naprej.

In takrat se je bilo že popolnoma stemnilo. Zgostila se je bila megla naokoli, zastrto je bilo nebo, ni bilo na njem lune, ni bilo zvezde.

"Pocakajte stric, primite me za roko..."

Zaprosil je Tonček, truden je bil, skoro bi bil zajokal. Stric ga je počakal in ga prijel za roko in tako so šli vsi zopet tiho naprej.

Franci je stopal za stricom in tudi on je bil postal popolnoma truden in onemogel. Zdelo se mu je najlepše, da bi stopil tiho na stran in bi legel ob poti in zasanjal. Tam bi sanjal do drugega dne, ki bo bogoče lep in solnčen. Morda bo sijalo spomladansko solnce, cveteli bodo zvončki, dehte bodo vijolice, slavec bo pel nekje — tako bo lepo, kakor v dolini onstran hriba.

"Stopi, Franci!"

Zavstal je bil in stric ga je opozoril. Potekel je malo in šel je zopet tik za stricom. Misil je dalje, na dolino onstran hriba, na črno vrsto, ki se vije sredi nje. Z Bogom, mama, v življenju se ne vidi mo nikoli več... Zabolalo je v prsih, zapelo je v sreu. In ne vidimo se resnično nikoli več, nikoli več, ne zjutraj, ne na večer, ne o polnoči — nikoli več... Jasno je bilo pred očmi, bolelo je v duši, sree je trepetalo...

Popolnoma temna je bila tedaj, ni se razločevalo več kamenje pod nogami, ni se razločevalo grmovje, ki je bilo najbliže. Sama noč je bila vse naokoli, samo daleč spodaj se je svetilo par luči, slabotne, umirajoče sredi megle in noči so trepetale v nižini.

Noč je bila mirna, samo včasih

— kar so nesle od pota utrujene oči.

Silno lepo je moralo biti tam, zakaj že iz dalje same so videle oči polno krasote. Zelena in visoka drevesa so bila tam, lepa senca je morala biti pod njimi, legel je doli mimoidoči in zasanjal lepe sanje. In ptice so morale biti tam, slavi so bili mogoče in so peli, kedar se je delalo jutro in ko se je približal večer.

In še malo dalje naprej pa je bilo morje. Veliko in silno se je razprostiralo po vsi daljavi, sama ravnina, kar so dosegale oči; nebo se je naslanjalo nanjo.

Pogledal je stric in zahrepenelo je staro srce. Napravil bi se človek na pot, po hribu doli, naprej v neboško dolino, legel bi pod senco prvega drevesa, zasanjal bi na mahu in ne bi se prebudil nikoli več...

Raztresene hiše so stale po dolini, črna vrsta se je pokazala sredi njih, vila se je počasi naprej, žalostno ljudstvo je šlo sredi vesele doline.

"Poglejte, otroci! — Mater neso!"

Dvignili so se obrazki, pogledali so v dolino.

Pomikal se je sprevod, izginila je črna vrsta za hišami, pokazala se je zopet, žalostno je zavzvonilo ob tistem času. Tenki so bili glasovi, boleštni in grenki obenem, razlegali so se daleč po samotni, popotniku se je prebudilo srce.

Vse žalostno, samo redkaj občudeno je vstalo v prsih, dvignilo se je nenadoma, zarepetala je duša v težki temnosti...

"Poglejte, otroci! — mater neso!"

I. I. Kraszewski

UMIRAJOČI.

ZGODOVINSKI ROMAN.

(Za "Glas Naroda" priredil J. T.)

13

(Nadaljevanje).

Gozdowski je planil kvišku.
— Zakaj pa nisi vzel? — Zakaj nisi spraval?
— Tega nisem smel. — To se pravi krasti.
— S takim človekom ni treba imeti nikakih obzirov. — Še jutri bom zapovedal obkoliti hišo in vse zapleniti.
Zenon se je začudil.
— Odkod je vzel ta človek toliko odločnosti? — je pomislil sam pri sebi.
— Častno besedo ti dam — je nadaljeval — da bi še noč storil to, če bi mogel sklicati ljudi.
Zenon je spil čaj in se po kratkem pogovoru poslovil.
Naslednje jutro ga je neka neznana sila gnala k Gozdowskemu. Oskrbnik je stal na pragu in nekaj premišljeval.
— Kaj pa je? — Kaj premišljuješ?
— Hm — je odvrnil oskrbnik. — Sram me je.
— Zakaj bi te bilo sram?
— Danes jutraj sem napadel hišo našega Jalovca.
— No, in?
— Ptič nam je zletel. — Dobil nisem niti njega niti papirjev. — Vrata so bila na stečaj odprta, na steni je bilo pa zapisano z velikimi črkami: — Stanovanje se odda v najem.
Zenon se je vgriznil v ustnice.
— Torej je bila moja sumnja opravičena — je rekel.
— No, in kaj zato. — Morda se je bil prebudil, ko si prišel v njegovo sobo, pa se je potuhnil. — Potem ga je začelo skrbeti in je pobegnil.
Oba sta se zamislila.
— Bog ve, kaj je to?
— Vrhmeš, da se bojim — je rekel pan Zenon Zurba.
— Ne, ne, ta človek je blazen. — Najboljše je, če se ne pogovarja več o njem.

XI.

Pet dni je bil grof Moščinski s svojo hčerjo v gradu. — Šesti dan je bil dan odhoda.
Zjutraj so bili vsi v kapeli pri maši. — Okoli poldneva so odpovali. — Knez Robert jih je spremljal.
V teh petih dneh se ni pravzaprav ničesar sklenilo oziroma došlo. — Alfonzina in Robert sta bila cele ure skupaj, toda odločilne besede ni izpregovoril ne on ne ona. — Kljub temu so bili pa vsi prepričani, da se bo vse dobro izvršilo.
Zenon je bil večkrat pri njem, toda izvedeti ni mogel ničesar. Dan pred odhodom je prišel zopet k njemu. — Knez je sedel pri mizi in pregledoval neke listine.
Ko so se odprla vrata, je planil presenečen kvišku.
— Vi se odpravljate na pot, knez? — ga je vprašal Zurba.
— Na pot? — Seveda, na pot.
Zatem je vstal, odprl okno in začel vdihavati sveži zrak.
— Zenon, — je rekel slednje — Zenon, — Vrhmeš, da potrebujem naravnost nečloveške moči. — Moj Bog, moj Bog! — To je strašno, strašno!
— Knez — je rekel Zenon polslišno. — Bal se je namreč, da kdo prisluškuje.
Robert mu je stisnil desnico.
— Da, prav imaš, prijatelj, do konca moramo vstrajati. — Do konca, pa naj se zgodi karkoli. — Jaz nimam v sebi nikake odločnosti, jaz sem nevreden sin svojega očeta, jaz sem nevreden brat svoje sestre, jaz nisem dober prijatelj.
Zenon ga je začel na vse načine tolažiti.
— Le brez skrbi bodi — je odvrnil Robert. — Nikar se ne boj. —
— Moj Bog, knez, kako se bo vse končalo?
— Nikar se ne boj. — Jaz še nisem vsega natančno premislil. Pozno zvečer je poklical knez Norbert svojega sina k sebi. Ker se dozdaj nismo na širše bavili z glavo te ponosne rodbine, si jo bomo zdaj malo natančneje ogledali.
Komornik, stari knez Branski je bil človek iz osemnajstega stoletja. — Ko se je odpovedal Stanislav Avgust prestolu, je odšel knez v svojo palačo, kjer je začel živeti življenje, o katerem imajo naši čitatelji nekoliko pojma.
Bil je neizmerno ponosen, ker je bil glavni družine knezov Branskih. — Bil je silno trmoglav. — Menil se je kvečjem le za nasvete svojega brata škofa, drugih ljudi pa ni poslušal.
Za gospodarstvo se ni veliko brigal. — Popolnoma neznano mu je bilo, da leze posestvo v vedno večje dolgovne ter da bo polagoma znanjalo vseh sredstev.

Knezoškof in general Hugon sta to prav dobro vedela, pa nista hotela svojemu osemdesetletnemu bratu napravljati nikakih skrbi. Novica o dolgovih bi ga zadelo kot strela iz jasnega neba.
Ker ni mogel spati, je ponavadi že zjutraj ob štirih vstajal. — Ko je popil kavo, je začel brati časopise in je bral do osme ali devete ure zjutraj.
Potem je ponavadi poklical k sebi sina Roberta, hčer Stelo ali pa svojega brata generala Hugona.
Eno uro pred obedom je opravil svojo korespondenco. — Imel je posebnega tajnika, kateremu je diktiral pisma.
Popoldne je igral s panom Burskim ali pa s patrom Serafinom par ur biljard. Zatem se je izprehajal in ob desetih zvečer legel k počitku.
Tako je bilo vedno, dan za dnem, leto za letom.
Ko je odstopil svojemu sinu premoženje, si je določil tisoč cekov nov letne rente.
S tem denarjem je odpotoval vsakih pet let za par tednov v Karlove Vari.

Tisti večer pred odhodom je torej poklical k sebi sina Roberta.
— Sedi, stotnik — mu je rekel. — (Če sta se pogovarjala o kakih važnih zadevah, ga je vedno tituliral z besedo stotnik). — Nisem hotel da se podaš prej na pot, predno ti izrazim svoje mnenje. — Zadnje dni se je pri nas marsikaj pripetilo, kar bo imelo morda še zelo resne posledice. — Navzočnost gospoda Moščinskija in njene hčerke me sili, da s teboj resno govorim. — Povedali so mi, da se ti Alfonzina dopade.
Knez Robert je pogledal v tla.
— Če vam je dragi oče prav, da se poročiva, nimam jaz ničesar proti temu.

— To je že vse lepo. — Toda, to je samo otroška pokornost. — Kako je pa s sramom?
Ker Robert ni hotel niti lagati, niti povedati resnice, je molčal. Knez je pogledal sina in nadaljeval:
— Dobro, odpotuj z grofom v Varšavo. — S tem se popolnoma strinjam. — Dandanašnji je težko dobiti žensko. — Nekatere so prevečne in preizkušne za nas. — Meni se zdi, da je to najbolj ugodna

prilika. — Vzemj seboj tisoč zlatnikov, najlepšo kočijo in dva lakaja.

To govorjenje se je knezu nekako čudno zdelo.
— Jaz nisem posebno velik prijatelj ceremonij — je nadaljeval starec, — toda kar mora biti, mora biti.
Robert je molče priklimal.
— Zdaj pa še nekaj. — Ko bo grofica izpregovorila odločilno besedo, ji moraš kupiti kako darilo, ki ne sme biti manj vredno kot tisoč zlatnikov. — K sreči sem jaz nekaj prihranil od svoje rente. — Ta denar ti je vedno na razpolago.
Po teh besedah mu je ponudil nabasano listnico. — Sin jo je spraval in poljubil očetu roko.
— Moj dragi Robert — ti se torej podajaš na pot? — Bog naj ti da srečo, katero v polni meri zaslužiš. Bil si vedno dober otrok. — Bog naj ti nakloni vse, česar želi tvoje srce. — Pojdi z Bogom! — V imenu Očeta, Sina in sv. Duha ti želim mir, srečo in zadovoljnost. Zatem sta se objela in zajokala.

(Dalje prihodnjič).

700 delavcev — stavkarjev — je bilo na Dunaju vstreljenih.

Včeraj je newyorški list "Globe" dobil od svojega posebnega dopisnika Rene Areosa, ki se muudi nekaj dni v Avstriji in nekaj dni v Švici, brzobjavno poročilo, datirano s 16. oktobrom, iz Berna, da se je vršila na Dunaju velika stavka raznovrstnih delavcev.

Prišlo je do hudih izgrediv, v katerih je bilo 700 delavcev vstreljenih od vojaških oblasti. Stavke se je vdeležilo 20.000 starih delavcev, ki so zahtevali boljše plače, da bi mogli tako preživljati svoje številne družine, ki že laljšča trpe pomanjkanje. Informacije, ki smo jih dobili pri goriomenjenem listu, se glase, da je to poročilo zelo zanesljivo, vendar nam še zdi nekoliko preveč, vendar s tem še ne pravimo, da ni mogoče.

Rheumatizem

zdravi se lahko sam doma.

V spomlad 1898 sem imel malarialni reumatizem. Jaz sem trpel cela tri leta tako, da zamore samo oni vedeti, ki ga ima. Potem sem zdravljen za zdravilo in upravljal zdravila za zdravilo, toda pomoč, ko sem jo prejel je bila le začasná. Konec sem pa je dobil zdravilo, ki me je popolnoma ozdravilo in nikdar se ni več povrnil. Dal sem to zdravilo mnogim, ki so zelo trpeli, celo ležati so morali, in vselej je pomagalo.

Jaz želim, da vsakdo, ki trpi na reumatizmu poskusi to čudovito zdravilo. Ne poljubiš niti čista, temveč je svoj naslov in jaz vam pošljam zastavico, da poskusite. Potem ko ste poskusili in se je izkazalo, da odpravi vaš reumatizem, potem šele boste poslali zani en dolar. Jaz nečem vašega denarja, dčler niste popolnoma zadovoljni ga poslati. Ali ni tako prav? Zakaj še trpeti, ako se vam nudi brezplačno popolno ozdravljenje. Ne odlašajte, pišite je danes.

Oznacite H. Jackson, No. 5220 Gurney Bldg. Syracuse, N. Y.
Mr. Jackson je odgovoren. Zgornja izjava resnična.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRORŽAVAH.

Isšem svojega prijatelja JOHNA VIHTELICA, doma iz Vrhnik pri Ljubljani. V Ameriki biva že kakih 16 let in se pogosto seli, zato je težko dobiti njegov naslov. Prosim ga, da se mi zglaš, in sicer radi važne zadeve iz doma. V slučaju, da ne bere tega lista, prosim druge rojake, ki ga poznajo, na to opozoriti. — Rudolph Gorjup, 11016 Waterloo Road, Collingwood Sta., Cleveland, Ohio. (17-19-10)

Dr. LORENZ,
Specialist možgih bolezni.

Jas sem edini hrvaško govoreči specialist možgih bolezni v Pittsburghu, Pa.

DR. LORENZ
644 Penn Ave. II. nadst. na ulici.

Uradne ure: dnevno od 9. do poldne od 8. ure zvečer. V petkih od 9. dopoldne do 2. popoldne. Nedeljo od 10. dop. do 2. popol.

Kje se nahajata rojaka FRANK in JOHN PRIMOŽIČ? Doma sta iz Hotavlj, pošta Gorenja vas nad Škofjo Loko. Prosim, da se mi javita. — Thom. Herman, Palisade, Colo. (17-19-10)

Rada bi zvedela za naslov svoje prijateljice MARIE DOLINAR, zdaj omožena Božič. Doma je nad Škofjo Loko. Najdaje je bivala v državi Wyoming in v avgustu leta 1914 je bila na 254 South Temple St., Salt Lake City, Utah. — Alois Petach, Box 423, Gross Valley, Cal. (17-19-10)

POTREBUJEMO DELAVCE.
6. 8- in 10-urno delo. Zasluzi se od \$2.25 do \$4.00 na dan. Delo na dan in od kosa. 10% bonusa poleg plače za stalno mesečno delo. Le stalni delavci naj vprašajo. Velika slovenska naselbina.
Kohler Co., Sheboygan, Wis. (10 23-10)

Dr. KOLER

638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

SLOVENSKI ZDRAVNIK

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specializist v Pittsburghu ki ima izletno pravo so v zdravilnih tajnih možgih bolezni.

Prilite ali nastrupanje krvi zdravi s glasovitim 603, ki ga je izumel dr. prof. Erlich. Če imate murgole ali murgulje po telesu, v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, prdite in izčisti vam bo kri. Ne čakajte, ker ta bolezen se nalez izguho samena nenaravnim potom zdravim v par dneh, kapavce ali triper in tudi vse druge posledice, ki nastanejo radi izrabljivanja samega sebe. Kakor hitro opazite, da vam po nehuje modra smetnost, ne čakajte, temveč prdite in jas vam jo bom soper povrnil.

Bušenje krvi, ki vodi iz murgulje ozdravim v kratkem času, Hydrocele ali kilo ozdravim v 80 urah in sicer brez operacije.

Bolezni murgulje, ki povzročijo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri spušcanju vode, ozdravim s gotovostjo.

Rummatizem, trganje, bolečine, otekline, artritide, skrofuli in druge kožne bolezni, ki nastanejo valed nečiste krvi ozdravim v kratkem času in ni potrebo no ležati.

Uradne ure: V ponedeljkih, sredah in petkih od 8. zjutraj do 5. popoldne. V torek, četrtek in sobotah od 8. ure zjutraj do 5. ure zvečer. — Ob nedeljah pa do devet popoldne. — Ob 8. uri ne delam. — Prilite osebo — Ne pozabite ime in številko!

POZOR ROJAKI!

Najpospešite nam na Slovenske lase, kakor tudi na modre brke in brado. Če vam razstoj deli tednih krasni gosti in dolgi lasi kakor tudi modri krasni brki in brada in ne boste odpadali in svetli. Reumatizem, kostel ali trganje v rokah, nogah in v križu, v ožilnih dneh popolnoma ozdravim, rane, opekline, žula, tuma, kraste in grunte, polne mure kurje oči, oteklina v par dneh popolnoma odstranim. Kdor bi svoje zdravila brez uspeha rabil mu jamčim za \$5.00. Pišite takoj po cenik, ki s seboj pošljim zastavico.

JACOB WANDER,
6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio

Denarne pošiljke za ujetnike v Rusiji in Italiji.

Lahko se pošlje denar sorodni kom, prijateljem in smancem, kateri se nahajajo v ujetništvu v Rusiji ali Italiji. Potrebno je, da kar se nam denar pošlje, da se priloži tudi ujetnikova dopisnica ali pismo in so nam tako omogoči pravilno sestavliti naslov.

Ako nameravate poslati denar, ujetniku, pošljite ga takoj, ko sprejmete njegov plov, ker ako bi odlašali, bi se lahko dogodilo da bi ga ne našli več na istem mestu in za to ne mogli uročiti da narja.

TVRDKA FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Frank Petkovšek

Javni notar (Notary Public)
718-720 MARKET STREET
WAUKEGAN, ILL.

PRDAJA fina vina, izvrstne smotke, patentirana zdravila.
PRDAJA vožne listke vseh prekomorskih črt.
POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in pošteno.
UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

'KRACKERJEV' BRINJEVEC

je najstarejše in od zdravnikov pripoznano kot najboljšo sredstvo proti notranjim boleznim

Cena za "BRINJEVEC" je: 6 steklenic \$ 6.50
12 steklenic 13.00

V ZALOZI IMAMO
tudi čisti domači TRPINJEVEC in SLIVOVKA kuhana v naši lastni distilaciji.

Nasle cene se sledijo:

Tropinjevec per gal.	\$2.25, \$2.50, \$2.75 in \$3.00
Slivovica per gal.	\$2.25 — \$3.00
Tropinjevec zaboj	\$ 9.00
Slivovica zaboj	\$18.00
"66" Rye Whiskey 5 l. zaboj	\$11.00

Rudeča Ohio vina per gal. 55c. 60c. 75c.
Catawba in Delaware per gal. 75c.—90c.
Za 5 in 10 gal. posoda računamo \$1.00, za 25 gal. \$2.00, za večja naročila je od nastoj.

Naročilo naj se priloži denar ali Money Order in natančni naslov. Za priložnost pošljite jamčimo.

The Ohio Brandy Distilling Co.
6102-44 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Centenim rojakom v Pensylvaniji naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Pleško, ki je pooblaščen sprejemati naročnino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo ali rojaki v vseh okrih na roko.

Vredniti.

HIŠE NA PRODAJ

ovce na lahka odplačila, kakor tudi prazne lote in farme.
Zavarovanje proti ognju.
JOHN ZULICH,
1165 Norwood Rd., Cleveland, Ohio

Prezplačen nasvet in pouk priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUS TRIES AND IMMIGRATION" za državo New York varuje priseljence ter jim pomaga, če so bili osleparjeni, oropani ali če so s nji mi slabo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljan Združenih držav, kjer se oglašati za državljan — ke listine.

Sorodniki naj bi čakali dovo loše priseljence na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite:
STATE DEPARTEMENT OF LABOR, BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.

Newyorški urad:
230, 5th Ave., Room 1012.
Odprto vsak dan od devetih do poldne do petih popoldne in o redah od osme do devete ure zvečer.

Urad v Buffalo: 704, D. S. Moran Building. Odprto vsak dar od devetih dopoldne do petih popoldne in ob sredah od sedme do devete ure zvečer.

DARUJTE PAR CENTOV SLOVENSKIM TRPINOM V STARI DOMOVINI!

SLOVENSKI HOTEL
UNIJSKA BARA
Frank Cvetič, lastnik
5104 BUTLER ST., PITTSBURGH, PA.

Najboljše, vedno sveže pivo, fine unijske smotke, importirane in domače žganje. Čiste postelje, dobra domača kuhinja. Vskovrstni časopisi vedno na razpolago.

Nasle geslo: "Dobra postrežba, nizke cene".

Rojakom iz okolič se priporočamo, da nas obiščejo, ko pridejo v Pittsburgh.

Kaj pravijo pisatelji, učenci in državni in knjižni Mesta p. Suttner

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolaevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem s velikim užitom prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga nas vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli.

Friderik p. Bodenstedt: Odkar je umrla madama Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanje ga časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehoti pomisliti, da se bližajo človeštvu boljši časi. Kratkotomsko: zelo dobra knjiga.

Dr. J. Jakobovsk: To knjigo bi človek najraje poljubil. V dno srca me je pretreslo, ko sem jo bral.

Stajernski pisatelj Peter Mosogger piše: Sedaj sem v nekem gozdu pri Grieglach in sem bral knjigo s naslovom "Doli z orožjem!" Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju. Ko sem jo prebral, sem začel, da bi se prestavilo knjigo v vse kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjižarna, da bi jo tudi v Solah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družba, ki bi razširjala to knjigo?

Henrik Hart: — To je najbolj očarljiva knjiga, kar sem jla kdaj bral —

C. Neumann Hefer: — To je najboljša knjiga, kar so jla spali ljudje, ki se borijo za svetovni mir.

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsakemu jo bom poslal. Naj bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi ji šli križemsvet in učili vse narode.

Financijski minister Dunajevski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski zbornici: Saj je bila pred kratkim v posebni knjigi opisana za prečestitve naša vojna. Knjige ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprato lenaška Berta p. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nikdo več navduševal za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Importirane Franz Lubasove harmonike

so razprodane. Imel bom zalogo zopet po končani vojni, ter se za pozneje rojakom priporočam.

Kupujem, prodajam in popravljam stare rabljene harmonike po dogovoru; izdelujem nove KOVČKE po \$6.00 ter nove mehove od \$6.00 do \$10.00. Delo trpežno in zanesljivo.

Alois Skulj,
323 Epsilon Place, Brooklyn, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR
(Notary Public)
v GREATER-NEW YORKU
ANTON BURGAR
82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
IZDELUJE IN PRESKRBUJE

Vskovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki šele dobijo ameriški državljanški papir, daje potrebne informacije glede datuma izkroenja ali imena parnika. Obrnite se skupno na ujo, kjer boste točno in slično poiskali.